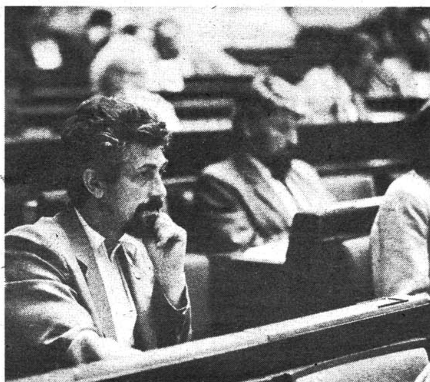
Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 122 (372) ◆ Середа, 1 липня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

Закон про розмежування повноважень між Кримом та Україною прийнято. Черга — за відміною кримського референдуму.

(Звіт про ранкове пленарне засідання Верховної Ради України 30 червня читайте на 2 стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПРЕЗИДЕНТ України Л. Кравчук прийняв учора міністра промисловості і зовнішньої торгівлі Франції Д. Стросс-Кана, який перебуває в Києві з офіційним візитом.

Сторони обговорили питання розвитку двосторонніх міждержавних відносин, наповнення реальним змістом Договору про взаєморозуміння і співробітництво між Україною і Французькою Республікою, підписаного під час недавнього візиту Л. Кравчука до Франції.

МІНІСТР закордонних справ України Анатолій Зленко надіслав листа на ім'я генерального секретаря Ради Європи Катрін Лялюм'єр, в якому від імені уряду просить розглянути заяву про прийняття України у члени Ради.

Україна прагне брати якнайширшу участь у діяльності цього авторитетного європейського органу, маючи на меті реалізацію принципів і досягнення цілей, що містяться у статуті Ради.

«ЗА ВИНЯТКОМ ОСОБЛИВИХ ВИПАДКІВ»

У складній обстановці на півострові продовжила свою роботу 29 червня восьма сесія ВР Криму: напередодні Республіканський Рух Криму прийняв пакет документів про незалежність, а 28 червня увечері було жорстоко побито одного з ініціаторів Всекримського конгресу народних депутатів В. Колісниченка. Голова РРК Ю. Мєшков на сесії різко відмежувався від того, що відбулося.

З інформацією про розмежування повноважень між Україною і Кримом виступив голова ВР Криму М. Багров. Він пояснив, що «за Кримом зберігається право власності на землю та надра, за винятком особливих випадків, скажімо, якщо в Криму відкриють родовище золота, то це, звичайно, буде власність України». Тільки з дозволу ВР Криму на півострові зможуть дислокуватися військові частини. У депутатів було багато запитань щодо громадянства. Багров зауважив, що «кожний кримчанин має право прийняти будь-яке громадянство, скажімо, російське чи туркменське, але тоді й жити повинен за законами тієї чи іншої держави». Обговорювалось також питання «Про механізм реалізації Конституції Республіки Крим».

ЩОБ АЕС БУЛИ БЕЗПЕЧНІ

Співробітництво в галузі ядерної енергетики — така головна тема зустрічей і переговорів урядової делегації Франції на чолі з міністром промисловості та зовнішньої торгівлі Домініком Стросс-Каном, яка 29 червня прибула в столицю України.

У цей же день делегація мала розмову з першим віце-прем'єр-міністром України Костянтином Масиком. Вона почалася дещо нетрадиційно. На пропозицію французької сторони на початку бесіди було підписано угоду між Державним комітетом України з ядерної та радіаційної безпеки і директоратом з безпеки ядерних установок Міністерства промисловості і зовнішньої торгівлі Франції про обмін технічною інформацією в галузі безпеки ядерних установок. Наш візит має ухил до ядерної безпеки не випадково, сказав Домінік Стросс-Кан. Адже ми займаємося координацією усіх енергетичних проектів у країнах Центральної та Східної Європи.

Франція пропонує створити в Києві своє представництво з ядерної безпеки. Французькі спеціалісти готові взяти участь у спорудженні нового саркофагу над четвертим блоком ЧАЕС. Франція передасть Україні коди підрахунків, щоб оснастити ними тренажери, на яких готуються фахівці для атомних станцій.

Костянтин Масик сказав, що Україна, створить режим найбільшого сприяння для французьких спеціалістів.

ПРОБЛЕМАМ громадсько-політичної активності вчителів, їх просвітницької діяльності та соціальному захисту було присвячене віче, яке протягом двох днів проходило у Львові. Воно було скликане за ініціативою крайової ради Руху, обласних товариств «Просвіта» та «Рідна школа». 240 вчителів з усіх районів Львівщини взяли участь у роботі круглих столів, пленарних засіданнях. Прийнято звернення до всіх освітян, в якому говориться про необхідність посилення їх ролі в суспільних процесах, що відбуваються у вихованні підростаючого покоління, про потребу в оновленні вчительських профспілок в світлі сучасних завдань.

ДРУЗІ ПІЗНАЮТЬСЯ В БІДІ

Обстежити і оцінити засоби безпеки, виробити рекомендації та визначити першочерговість потреби у відповідному обладнанні — з такою метою 28 червня США направили групу експертів на місце недавньої катастрофи, що сталася на шахті «Суходільська-Східна» в Луганській області.

— Недавня трагедія в Донбасі принесла величезні особисті втрати багатьом сім'ям, і американський народ вболіває за своїх українських друзів та співчуває їм. Дуже важливо працювати разом, щоб гарантувати безпеку у гірничодобувній промисловості й запобігти іншим трагедіям. Ми маємо надію, що створення групи експертів є кроком у цьому напрямі, — заявив посол Сполучених Штатів Америки в Україні Роман Попадюк.

Керує групою організація «Партнери по економічних реформах», створена в результаті досягнутої минулого року домовленості між відповідними органами української і американської вугледобувної промисловості. Вона включає як спеціалістів, так і представників робітників. Експерти пробудуть у Донбасі приблизно тиждень.

Наступного місяця «Партнери по економічних реформах» почнуть втілювати в життя проект, спрямований на безпечне видобування вугілля. Через кілька місяців буде укладено попередні угоди для заснування осередків зв'язку та центрів навчання в Донецькому басейні.

Парламентська хроніка

У КРОВІ ДУЖЕ ДОВГА ПАМ'ЯТЬ

Ранкове засідання 30 червня

У той час, коли в багатьох регіонах ллється кров і війна зусібіч стукає в двері, Україна має реальний шанс вийти з цієї ситуації без крові. Бо варто її пролити — і вона зробить супротивні сторони ворогами навіки. Адже у крові дуже довга пам'ять.

На ранковому засіданні депутати прийняли Закон України «Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим» та постанову, що регламентуватиме введення Закону в дію.

Дискусії навкруг кримської проблеми точаться уже досить тривалий час, тож здавалося, що пропонований закон буде прийнято досить швидко. Але цього не сталося. Деякі депутати (Хмара, Калинець, Чорновіл, Заєць, Головатий та інші) заявили, що не братимуть участі у розчленуванні України, відмовилися голосувати. Проте це сталося не відразу, а після того, як головуючий І. Плющ поставив на переголосування статтю 1, яка під час першого голосування не набрала потрібної кількості голосів. С. Хмара звинуватив головуючого в порушенні регламенту сесії, що призвело до невеликої бурі у сесійному залі. Під час повторного голосування за статтю 1 проголосувало 238 депутатів. Отже, що викликало найбільший спротив? У статті записано, що кожен громадянин Республіки Крим є громадянином України. Натомість пропонувалося, щоб на першому місці було громадянство України, а вже потім, щоб ті, хто проживає в Криму, могли бути й громадянами Криму. Бо інакше існує небезпека, що сьогоднішня уступка, а саме так трактується прийнятий пункт, завтра перетвориться в аргумент. Адже в Криму напрацьовується своє законодавство про громадянство.

До нового оберту дискусії спричинила стаття 3, у якій йдеться про здійснення невід'ємного права власності на землю, надра, водні та інші природні ресурси, що знаходяться на території Республіки Крим. Бо хоч далі пишеться, що це право може обмежуватися Україною, але, на мою думку, правильно сказав Т. Стецьків, що всі ці приписки про обмеження не діятимуть, а лише призведуть до великої плутанини. Відтак простіше було б записати, що своє право власності Республіка Крим здійснює відповідно до українського законодавства. Але 235 депутатів вирішили по-іншому.

Обговорення та прийняття статті 11 знову призвело до звинувачень опозиції в порушенні регламенту. Вони грунтувалися на тому, що І. Плющ не мав права статтю, яка не пройшла, ставити ще раз на голосування та що ряд депутатів було позбавлено законного права голосу. Проте, зрештою, й тут 239 голосами було прийнято статтю, яка регламентує питання, що належать до виключного відання вищих державних органів влади України. А це оборона, зовнішня політика, митна справа та безпека, єдина грошова одиниця і грошова емісія тощо.

Отже, Закон прийнято. А далі справа за кримським парламентом, що цими днями відновив роботу. Бо постанова про введення цього Закону в дію передбачає, що надання йому законодавчої сили можливе лише за умови відміни кримського референдуму та приведення у відповідність до українсько Конституції Конституції Криму та законів. Як вирішать кримські депутати — будемо бачити.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Актуально

Переходимо до приватизації

Довгострокову програму соціальної підтримки населення готує російський уряд, повідомив виконуючий обов'язки прем'єр- міністра Росії Гайдар. Він сказав, що на першому етапі реформ, який нині завершується, увагу було зосереджено на макроекономічних проблемах: лібералізації цін і фінансовій стабілізації. Другий етап розгортатиметься вже на рівні окремих галузей народного господарства й підприємств. При цьому Гайдар додав, що тепер першочерговим завданням є прискорення приватизації. І найближчим часом Президент Єльцин підпише відповідний указ.

Угоді не всі раді

Відносний спокій і тиша панують у районі адміністративного центру Південної Осетії Цхінвала останні дві доби. Як повідомляє МВС Грузії, сторони дотримують дагомиську домовленість про припинення вогню. Проте з осетинського боку залишилося ще багато ніким не контрольованих озброєних груп. Їх не влаштовує відновлення миру й законності в регіоні. Одна з таких банд напала на грузинське село Сацхенеті Горійського району й захопила заложників. Вони були звільнені силами місцевої міліції.

Війна — погана перспектива

До консолідації усіх політичних партій і загальнонаціональної єдності закликав народ Вірменії Президент Тер-Петросян у виступі по телебаченню. Він заявив, що криза, пов'язана з переходом від тоталітаризму до демократії, ускладнюється в республіці проблемою довкола Нагірного Карабаху. На думку Тер-Петросяна, подальше воєнне протистояння в регіоні неперспективне й згубне. Вірменський лідер виступив по телебаченню після того, як деякі парламентарії республіки висловилися за визнання НКР.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 25 червня 1992 р. № 348 Київ

ПРО ЗАХОДИ ЩОДО ОЗДОРОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

З метою подолання кризової ситуації, що склалася у сільському господарстві, та створення необхідних економічних умов господарювання Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Компенсувати всім сільськогосподарським товаровиробникам збитки від продажу державі у січні—травні 1992 р. сільськогосподарської продукції, в тому числі для потреб громадського харчування і натуральної оплати праці у межах установлених лімітів, згідно з додатком № 1.

2. Установити з 1 червня 1992 р. доплати на тваринницьку продукцію, що реалізується державі всіма сільськогосподарськими товаровиробниками, в тому числі для потреб громадського харчування і натуральної оплати праці у межах установлених лімітів, згідно з додатком № 2.

3. Провадити з 1 червня 1992 р. часткову компенсацію витрат на паливно-мастильні матеріали та електроенергію всім сільськогосподарським товаровиробникам з розрахунку на тонну основних видів сільськогосподарської продукції, що реалізується державі, згідно з додатком № 3.

4. Міністерству фінансів України профінансувати витрати, зазначені у пунктах 1—3 цієї постанови.

Міністерству сільського господарства і продовольства, Міністерству фінансів, Міністерству статистики України разом з Національним банком України і Республіканським акціонерним комерційним агропромисловим банком «Україна» у двотижневий строк установити порядок відшкодування збитків, виплати доплат і компенсацій, передбачених у пунктах 1—3 цієї постанови.

5. Просити Національний банк України виділяти при необхідності комерційним банкам кредитні ресурси для надання за заявками колективних сільськогосподарських підприємств (включаючи риболовецькі), міжгосподарських підприємств і організацій кредиту на поповнення оборотних коштів за ставками не вище 10 процентів річних з віднесенням втрат комерційних банків за рахунок державного бюджету.

Перший віце-прем'єр-міністр України К. МАСИК.

Міністр Кабінету Міністрів України В. ПЄХОТА.

РОЗМІРИ

компенсації сільськогосподарським товаровиробникам збитків від продажу державі сільськогосподарської продукції в січні — травні 1992 року

(крб за тонну)

М'ясо худоби і птиці (в живій вазі)	28250
Молоко	3370
Яйця (тис. штук)	950
Огірки захищеного грунту	3950

РОЗМІРИ

доплат на тваринницьку продукцію, що реалізується державі сільськогосподарськими товаровиробниками

з 1 червня до кінця 1992 року

(крб. за тонну)

Види продукції	Гірські і передгірні райони	Поліські райони	Інші райони
Червень — вересень			
Молоко	5610	5180	4820
Велика рогата худоба та коні	51880	48020	43400
Велика рогата худоба м'ясних порід, м'ясних типів та їх помісей	56900	56900	56900
Свині	38200	47650	38200
Свині м'ясних порід, м'ясних типів та їх помісей	42020	47650	42020
Вівці та кози	51800	39850	39850
Птиця	43990	43990	43990
Яйця (тис. штук)	1350	1350	1350
Вовна (в заліковій вазі)	420000	420000	420000
Кокони (кг)	200	200	200
Жовтень — грудень			
Молоко	3350	3100	2880
Велика рогата худоба та коні	40220	37230	33510
Велика рогата худоба м'ясних порід, м'ясних типів та їх помісей	43980	43980	43980
Свині	27600	34930	27600
Свині м'ясних порід, м'ясних типів та їх помісей	30400	34930	30400
Вівці та кози	42170	32440	32440
Птиця	34880	34880	34880
Яйця (тис. штук)	860	860	860

Примітки.

1. До гірських і передгірних районів відносяться всі райони Закарпатської області, Богородчанський, Верховинський, Долинський, Калуський, Коломийський, Косівський, Надвірнянський, Рожнятівський і Тисменицький райони Івано-Франківської, Дрогобицький, Самбірський, Сколівський, Старосамбірський, Стрийський і Турківський Львівської, Вижницький, Глибоцький, Сторожинецький і Путильський Чернівецької областей.

2. До Поліських районів відносяться Володимир Волинський, Камінь-Каширський, Ківерцівський, Ковельський, Любешівський, Любомльський, Маневицький, Ратнівський, Рожищенський, Старовижівський і Турійський Волинської, Баранівський, Володарсько-Волинський, Ємільчинський, Коростенський, Коростишівський, Лугинський, Малинський, Народицький, Новоград-Волинський, Овруцький, Олевський, Радомишльський, Червоноармійський і Черняхівський Житомирської, Бородянський, Вишгородський, Іванківський, Макарівський і Поліський Київської, Бродівський, Буський, Городоцький, Жовківський, Кам'янсько-Бузький, Мостиський, Перемишлянський, Пустомитівський і Яворівський Львівської, Березнівський, Володимирецький, Дубровицький, Зарічненський, Корецький, Костопільський, Рокитнівський і Сарненський Рівненської, Кролевецький, Середино-Будський, Шосткинський і Ямпільський Сумської, Городнянський, Козелецький, Коропський, Корюківський, Куликівський, Менський, Новгород-Сіверський, Ріпкинський, Семенівський, Сосницький, Чернігівський і Щорський Чернігівської областей.

РОЗМІРИ

часткової компенсації сільськогосподарським товаровиробникам витрат на паливно-мастильні матеріали і електроенергію з розрахунку на 1 тонну сільськогосподарської продукції, що реалізується державі з 1 червня до кінця 1992 року

Види продукції	Карбованців за тонну продукції
Зерно	900
Соняшник	1580
Цукрові буряки	160
Тютюн	22680
Льняна треста	2950
Картопля	900
Овочі	450
Баштанні	110
Плоди і ягоди	230
Виноград	1130
Молоко	1480
Худоба і птиця (в живій вазі)	10200
Яйця (тис. штук)	230
Вовна (в заліковій вазі)	34000

Влада Рад і влада Президента

А ТРЕТЬОГО ШЛЯХУ НЕМАЄ

Представники Президента по-різному проходять нині «бойове хрещення». Для Степана ДАВИМУКИ та його команди каменем спотикання став феномен «вічного революціонера»...

— Степане Антоновичу, схоже на те, що Львівщина довго ще матиме репутацію «політичного полігону». Ось і нині, на першому етапі становлення президентського правління, на цей політичний полігон вийшли «патріоти», які обрали за мішень органи влади. 8 травня група волюнтаристів продемонструвала цинічний, зухвалий спротив владі, заявила в такий спосіб про своє особливе ставлення до річниці Перемоги. Це прикрий епізод чи тенденція?

— Передусім це дикунство, бо особливе ставлення, протест проти тієї чи іншої події людина може висловити цивілізованим способом, дотримуючись хоча б елементарної культури і не порушуючи громадського порядку.

Дві-три сотні людей істеричного складу зірвали важливий захід — вечір пам'яті і скорботи й зганьбили Львів на всю Європу. Ми вжили рішучих заходів: після службового аналізу, проведеного Міністерством внутрішніх справ, начальника УВС області звільнено, порушено кримінальну справу проти одного з організаторів пікетування, усіх винуватців притягнуто до відповідальності. Якщо державні структури відступатимуть перед угрупованнями, які обмежують права інших і тим самим порушують закон, то ми дійдемо до рукопашної.

— Щодо правоохоронних органів думки розділилися. З точки зору адміністрації і Міністерства внутрішніх прав, міліція виявила безвідповідальність, не виконала поставлене перед нею завдання. Та чимало львів'ян все ж позитивно оцінили витримку міліції, яка не пішла врукопашну... Одному полковнику навіть обличчя подряпали, а він стерпів. Втім, така «мужність» викликає подив.

— Ніде в світі такого немає, щоб поліціянтові хтось посмів дряпати лице і лишитися після цього непокараним. Я цього не схвалюю. Якщо міліція відступає, не забезпечує порядок, то навіщо ж оплачувати таку структуру, яка не виконує свої функції? Тоді в громаді виникає потреба створювати якісь паралельні структури, які забезпечували б порядок. Не хотілося б допустити такого розвитку подій, бо виникнуть непорозуміння. Понад два роки ми добиваємось якісних змін у роботі правоохоронних органів, однак у цих замкнутих системах усе залишається по-старому. Переконані, що кадрові зміни в нашому УВС дадуть позитивні результати.

— З перших днів діяльності новообраної влади на Львівщині діалог з правоохоронними органами, м'яко кажучи, не клеїться. Кожна із сторін, які мали б працювати в одній супрязі, залишається на своїй позиції. Ця ненормальна ситуація не може не тривожити львів'ян, бо на арену виходить охлократія, за плечима якої вельми привільно почуває себе добре організований злочинний світ.

Ви покладаєте надії на кадрові зміни, але хіба від переміщення службових осіб, вихованих однією системою, щось істотно зміниться? Ну, хіба що діаспора разом з гуманітарною допомогою пришле сюди ще й своїх поліціянтів...

— Міліція за кількістю й оснащеністю не відповідає потребам дня. Щоб припинити розмивання, деградацію суспільства, необхідно зміцнювати всі ті органи, які становлять скелет суспільства, надають йому форму державності. На діях правоохоронних органів позначаються і об'єктивні, і суб'єктивні фактори, їхні керівники увесь час апелюють тільки до об'єктивних. Але ж є й ресурси. Необхідно розпочинати роботу, яку відчула б нарешті громада. Не згоден із тим, що кадрові зміни малоефективні. Навіть вихована старою системою людина, розірвавши внаслідок переміщення корпоративні зв'язки, на новому місці поводитиметься інакше.

— Чи відчули вже зміни від кадрового переміщення в обласній прокуратурі, яку очолив нещодавно колишній заступник голови облвиконкому Зенон Котик?

— Зміни відбуваються, хоча Котик зіткнувся з величезними труднощами. Прокуратура формує нові механізми, зокрема контролю над Службою безпеки і УВС. За фактами зловживань з боку працівників міліції порушено понад півтора десятка кримінальних справ.

— А які санкції вживатимуться щодо нецивілізованих бунтівників, які, за вашими словами, вдаються до дикунських заходів?

— Усі доступні нам у межах закону — аж до притягнення до кримінальної відповідальності, якщо цього вимагатиме розвиток подій. А інакше не уникнемо трагічних наслідків.

— Чи ж зрозуміє громада отакі нетолерантні заходи демократичної влади? Невже третього шляху немає — або анархія, або силові прийоми, «сильна рука»? Сумно...

— Думаю, громада зрозуміє нас. Згадаймо, яке збурення серед широкого загалу викликав за часів партійної влади арешт нинішнього народного депутата Верховної Ради України Івана Макара, який був застрільником першого у Львові мітингу біля пам'ятника Івану Франку. То був протест проти осоружної тоталітарної системи.

Тепер ситуація змінилася, в муках народжується Україна. Це потребує від громади великого напруження, концентрації зусиль. Нині більшість засуджує дестабілізацію.

А на ваше запитання про третій шлях відповім цитатою з праць видатного політичного діяча України В'ячеслава Липинського, що була написана в 1919—1926 роках:

«Боротьба з державою, боротьба з громадським примусом, послухом, організованістю і дисципліною проходить червоною ниткою через всю нашу історію. Ми одідичили (успадкували — О. Т.) по ній і по нашій расовій колоніальній мішанині нахил до вивищування інтересів одиниці над інтересами громади, інтересів хаотичних «партійних» сполук таких одиниць над інтересами держави; одідичили вроджений нахил до індивідуалізму та анархії... Тому демократія була, єсть і буде методом, найбільше здобувавшим собі численних прихильників на Україні. Але чи методом, найкраще пристосованим до боротьби з державою, до її руйнування, можна збудувати державу? Ось трагічне питання, яке стоїть перед всіма українськими державниками».

Це трагічне питання, висловлене В'ячеславом Липинським понад 60 років тому, залишилось актуальним і донині. І ми мусимо відповідати на нього, бо інакше відповідь дасть юрба, як це сталося 8 травня у Львові.

У нашому розмитому суспільстві конфлікти поміж громадами чи поміж органами влади й певною частиною населення неминучі. Та маємо, врешті, взяти до уваги напрацьований людством досвід врегулювання конфліктів. Будь-які форми протесту (страйки, мітинги, демонстрації тощо) можна продемонструвати в такий спосіб, щоб одна громада не ущемлювала інтереси іншої. У селі Давидові, наприклад, одна релігійна громада вступила в міжконфесійний конфлікт з іншою і продемонструвала свою громадську позицію «оригінальним» способом: жінки всілися на колію і заблокували рух поїздів. Зупинили навіть міжнародний експрес. Збої в роботі залізниці заподіяли величезні збитки. Чи ж допустимо це в правовій державі?

— Щиро кажучи, мені прикро писати ці рядки про Галичину, яку й досі називають П'ємонтом. Та ліпше самому сказати гірку правду про себе, аніж слухати й читати недоброзичливі коментарі. Як ви гадаєте, Степане Антоновичу, цей феномен «вічних революціонерів» має суто місцеве забарвлення чи може проявити себе і в східних регіонах — з якогось іншого приводу?

— Саме в Західній Україні суспільство різко розмежувалося за різними політичними напрямами. Маємо тут дуже широкий спектр різних політичних угруповань — від крайніх лівих до крайніх правих. Деякі із цих крайніх заради своїх групових інтересів вдаються до порушення громадського порядку, закону, дестабілізують суспільства. Якщо в східних областях будуть швидко запущені процеси державотворення, творення політичної системи на засадах більш організованих, там можна уникнути розгулу охлократії.

У нас цьому розгулу сприяють і абстрактні закони, які спираються на уявлення про демократичне суспільство, яке ми збудуємо, можливо, років через десять. До речі, ми не знаємо, яким воно буде. А поки що реальне життя не дуже поглинає ухвалені закони. Нерідко важливе для регіону рішення залежить від рівня найкрикливішої бабці на сільському сході. Але через відсутність необхідних правових важелів органи державного управління не можуть втручатися в ті сфери, що належать до компетенції органів місцевого самоврядування, яким закон дає широкі повноваження. Я змушений був дати розпорядження про призупинення рішення Грибовицької сільради, яка, віддаючи данину отим найкрикливішим бабцям, заблокувала міське сміттєзвалище і таким чином перевищила свої повноваження. І я змушений був звернутися до Золочівського районного суду. Це перший такий прецедент в Україні. Поки що немає механізму розв'язання конфліктів з органами місцевого самоврядування. Це велика проблема. В інших країнах є закон про пріоритети, нам він також потрібен. Інакше раз у раз виникатимуть типові конфліктні ситуації.

— Бачу, що представник Президента у Львівській області розпочав свою діяльність у вельми суворому політичному мікрокліматі. А як складаються ваші відносини з політичними партіями, зокрема тими, які настроєні щодо Президента, а отже, й до вас як його представника опозиційно? В кращому разі це конструктивна опозиція.

— Усі розмови про конструктивну чи просто опозицію — це спосіб уникнути серйозної відповідальності роботи, на яку наші партії поки що неспроможні. Ніякої конструктивної опозиції за нинішнього невисокого рівня культури населення не може бути, і не варто займатися словесними іграми. Нині опозиція — це, по суті, конфронтація, шлях до боротьби, подальшого розмивання суспільства. Отож, або співпраця, або конфронтація. Третього шляху нема. А в процесі співпраці завжди є елементи опозиційності, критика, різні точки зору тощо. Я зустрічаюся з лідерами партій і вважаю, що треба допомагати партіям скоріше ставати на ноги, залучаючи їх до роботи, щоб вони бачили реальний обсяг проблем, які стоять перед суспільством. Поки що вони бачать ці проблеми під особистим кутом зору, зсередини, зі свого робочого місця. У нас дуже поволі формується політична система, яка в інших країнах є вирішальним фактором стабілізації суспільства. Наші партії схожі на своїх лідерів, відносини між ними визначаються характером взаємин між лідерами. І цим усе сказано.

— Ви, Степане Антоновичу, не робите ані найменших спроб завоювати симпатії населення. Маю підозру, що ви не гарантуєте соціальний захист малозабезпеченим на відміну від багатьох політичних лідерів, що обіцяють боротися за краще життя громади, за її добробут.

— Я прихильник жорстких, рішучих заходів. Банкрутство — підприємства чи окремого громадянина — має спонукати його до рішучих дій, до пошуку шляхів виживання, а не тільки до страйків, пікетів тощо. Наші люди до такого самостійного пошуку ще не звикли, а тому повсякчас апелюють до влади. Суспільство повинне захищати слабких, обділених природою. Маємо виробити механізм чіткого, адресного призначення цієї допомоги. Держава не може допомогти всім. Сподіватися на таку допомогу — самообман. Ми вже бачимо, до чого призвела диспропорція в оплаті праці шахтарів та інших категорій населення.

— Коли вас призначили представником Президента, ви зізналися в інтерв'ю якійсь із місцевих газет, що маєте ваду: надто м'яку вдачу, яка іноді заважає в роботі. Думаю, що цієї «вади» ви вже позбулися...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

У ПОШУКАХ ЛЮДСЬКОГО ОБЛИЧЧЯ КАПІТАЛІЗМУ

НОТАТКИ З І З'ЇЗДУ «НОВОЇ УКРАЇНИ»

В партіях і рухах

Перший з'їзд об'єднання «Нова Україна», яке, щоб не конфліктувати із законодавством, зняло з назви додаток «громадсько-політичне», засвідчив головне: у республіці визначився, структурувався й обзавівся відповідними програмами ще один опозиційний центр. А отже, процес перегрупування опозиційних сил вступає в завершальну фазу.

Явище це закономірне з багатьох причин, але головних дві. По-перше, зі здобуттям Україною незалежності, ідея якої привела 1 грудня до урн для голосування понад 90 відсотків населення, мало хто з тих, хто боровся за незалежність, запропонував реальні програми дальшого розвитку. Принаймні жодна партія чи рух сьогодні не може похвалитися, що знає, куди йти, і як наслідок — Україна загальмувала й копіює чи намагається копіювати чужі кроки. На жаль, вкрай невдало для переважної більшості населення, і з цього випливає ще одна причина активізації опозиційних сил. А саме після 1 грудня в Україні майже всі прошарки населення нічого не здобули і, таким чином, на межу дискредитації поставлено ідею незалежності. Розмови на кшталт «що ми з цього маємо?», які точаться на побутовому рівні, то перший, але серйозний, тривожний дзвоник для влади, яка нічого реально не пропонує, і на фоні загальної кризи є серйозною загрозою нашій державності. До цього не можна ставитись як до елементарного примітивного прояву «ковбасної психології».

«Нова Україна» це зрозуміла. В першу чергу з огляду на те, що, навіть пославши «нагору» своїх представників (В. Лановий, Ю. Щербак, С. Рябченко, О. Ємець та інші), вона не змогла легітимним шляхом вплинути на владу. Тому й перейшла в опозицію. Причому вже не тільки урядові В. Фокіна, а й усій системі нинішньої влади, парламентові і Президентові також. Цей кульбіт новоукраїнці пояснювали просто: ми за ринкові перетворення і проти тих, хто їх гальмує. Новообраний лідер «НУ» депутат В. Філенко, пояснивши, що економічна свобода — це базис для всіх інших свобод, сказав: «Нам небайдуже, якою буде майбутня Українська держава, котру ми бачимо демократичною і ринковою. За це ми боремося, і в цьому суть нашого ставлення до Президента. Ми повинні стати сильними, щоб впливати на Президента в цьому напрямі.

(Закінчення на 6-й стор.).

ЗАЯВА ПРЕС-СЛУЖБИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

24 червня 1992 року московська «Литературная газета» вмістила статтю «Лубянка: все на продажу?», в якій автор, спираючись на буцімто неспростовні документи та свідчення кількох співробітників Міністерства безпеки Росії, наводить відомості, які ганьблять український уряд і, зокрема, Прем'єр-міністра України.

Не може не насторожувати те, що публікація, яка скоріше нагадує соціальне замовлення, з'явилася відразу після зустрічі в Дагомисі: вочевидь, комусь надто не до вподоби конструктивні рішення, що їх прийняли лідери Росії й України!

Слідом за «Литературной газетой», не перевіривши опубліковане, у гонитві за «смаженим», цю публікацію, замішану на суцільних інсинуаціях і пересмикуванні фактів, передрукувала київська «Независимость» (донедавна «Коза»), щоправда, під іншою, явно тенденційною назвою «Рыцарь Мальтийского ордена».

У з'язку з цим Прес-служба Кабінету Міністрів України уповноважена заявити, що немає нічого спільного між домислами автора «Литературной газеты» і реальністю. Стосовно суті справи слід сказати, що справді, наприкінці 1990 року, після зустрічі перших керівників США та колишнього СРСР на Мальті, була спроба нав'язати Росії, Україні, Казахстану та Узбекистану начебто вигідний кредит під економічні реформи та соціальні програми. За дорученням уряду Служба безпеки України перевірила всі асоціації й фірми, причетні до пропонованого контракту. Було встановлено, що під вивіскою «Мальтійського ордену» діють міжнародні аферисти Жан-П'єр Терсу та Роберто Коппола був заарештований ясна річ, провалилася. Завдяки оперативним діям українських спецслужб шахрай Коппола був заарештований співробітниками «Інтерполу» Співробітники служби безпеки України одержали подяку від урядів України й Білорусі, оскільки міжнародні злочинці планували запропонувати такий самий кредит й Білорусі.

Отже, ніякі кредити не бралися під гарантійний лист українського уряду, бо... не було самого гарантійного листа. Міфічні ж мільярди доларів, про які «Независимость», проковтнувши московську «утку», пише на першій полосі, є не більше й не менше, як авторською примарою.

Зважаючи на те, що зазначені публікації викликали негативний суспільний резонанс, Прем'єр-міністр і уряд України залишають за собою право діяти в межах загальновизнаних юридичних норм.

МЕДИЦИНА — МЕЦЕНАТ МИСТЕЦТВА

У Відні з вересня по жовтень експонуватимуться роботи відомих київських художників, зокрема Б. Бистрова, В. Григорова, М. Кіщука, Є. Прокопова, Т. Мисковця, С. Якутовича. Виставку організовує знаний у мистецькому світі австрійський художник та композитор Марек Кубські.

Звичайно, запрошення віденського колеги, його люб'язна готовність узяти на себе всі клопоти, пов'язані з розгортанням виставки, порадували українських митців, але... До Австрії ще треба якось дістатися; перевезення картин плюс дорожні витрати могли звести запрошення пана Кубські до простого компліменту. Могли, але, на щастя, не звелуть. Мистецтво виручила медицина — мале підприємство «Медіком». Його наукові керівники — дійсний член всесвітньої асоціації хірургів, доктор медичних наук професор В. Земсков та лауреат Державної премії України доктор медичних наук професор В. Скиба — щирі шанувальники прекрасного. Вони розуміють, що скальпель може рятувати тіло, а для душі кращий лікар — пензель. До речі, «Медіком» проводить безплатне лікування людей, хвороби яких пов'язані з Чорнобилем. Протягом двох років мале підприємство співпрацює з «Союзом Чорнобиля».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Добра вість

У ДОБРУ ПУТЬ, ПАНОВЕ ОФІЦЕРИ!

Вітаємо!

Донецькому вищому військово-педагогічному училищу виповнилось чверть віку. За цей час його випускниками стали понад 10 тисяч офіцерів, тут здобувають спеціальність соціального психолога-педагога.

Унікальність єдиного в шахтарському краї військового училища в тому, що воно готує спеціалістів для різних родів військ: залізничних, інженерних, військ зв'язку тощо. Це завдання цілком під силу колективу із 150 викладачів, 23 з яких — кандидати наук.

Після срібного ювілею училище випускає із своїх стін ще 400 молодих офіцерів. Уперше вони будуть проходити службу в арміях різних країн, більшість — у незалежній Україні.

Тож у добру путь, панове офіцери!

Юрій ДОЦЕНКО.

Свята

ДЕ ВИ, КИРПАТІ СПАДКОЄМЦІ?

Три дні тривало у Корсуні-Шевченківському свято козацької слави, присвячене 500-річчю українського козацтва. Урочистості відбулися і в селі Виграїв. Тут у 1648 році полки Богдана Хмельницького виграли одну з вирішальних битв визвольної війни українського народу. До речі, на честь героїв цієї битви нарешті встановлено пам'ятник, правда, з понад 300-річним запізненням.

Відбулася також науково-практична конференція за участю столичних учених — «Корсунщина козацької доби, проблеми дослідження та збереження історичних пам'яток». Тож справа — за самим дослідженням, збереженням і за тим, щоб таки не вмерла козацька мати, щоб не лякали порожнечею колиски, у яких мають вибрикувати кирпаті й рожевощокі спадкоємці козацької слави.

Микола ОЗІРСЬКИЙ.
Черкаська область.

Це ж треба

40° НА 76

На багатьох автострадах України з'явився новий «дорожній знак». Правда, офіційно його не затверджено, і встановлюється він не за рішенням ДАІ. Цей знак придумали невдахи-водії, які залишилися в дорозі без краплини пального. На узбіччі вони ставлять порожню каністру, а на неї — дві пляшки горілки. Досить промовисті символи.

Однак рідко хто на них реагує. Ще нема автомобілів, які можна було б заправити спиртним. «Заправитися» самому водієві — не проблема. Гроші у нього завжди знайдуться.

«Вісник».

В ГОСТЯХ У «МОРСЬ... ДИЯВОЛІ...

Нинішньої весни інформаційні агентства передали сенсаційне повідомлення: українську присягу прийняв особовий склад частини спеціального призначення розвідуправління Чорноморського флоту, дислокованої у Миколаївській області. «Ви — перші журналісти, котрі одержали сюди доступ», — сказав командир частини Анатолій Карпенко.

...Одна з легенд стосується самого походження острова Батарейного (нинішня його назва — Первомайський, хоч усі називають його просто Майським). Отже, острів нібито почали будувати ще за Катерини II з ініціативи Суворова, після закінчення російсько-турецької війни 1787—1791 років. Насправді ж штучний острів, що захищає вхід у гирло Дніпровсько-Бузького лиману, спорудили майже на століття пізніше. Це зробили інженери під керівництвом графа Тотлебена. Острів був сторожем морських воріт Дніпра і Бугу аж до 1941 року, коли тут стояв гарнізон кісткою в горлі фашистів.

А на початку 60-х сюди передислоковано, подалі від людських очей, військову частину з Севастополя. Відтоді острів огорнула завіса секретності.

...Почувши слово «командос», командир і його заступники Л. Овечко та А. Чугрин взялися переводити розмову на іншу тему. Втім, розповіли, що новобранців відбирають дуже старанно, служба нелегка, але дуже цікава, якщо йдеться про... віків. «Судіт... ки, а тепер... підопічні п... спеціальност... кома... — стриб... числі на в... радіозв'язо... й іноземно... бій, інжене... пографія... гів Греції... мав пробої... зи» нічого...

І тоді,— ш... морю наф... спецназівці... ним російс... ли ліквідув... тувати суд... яка раніше... під час все... молоді і с... ме... па... тув... безг... ких делега...

Вихованц... че беруть... нів внутрі... рони. Оста... на так...

А п... 1.600, як... на порядо... стково у... дав рапор... дорікати? отакі — ... чиїх руках з Майсько... присягу п... ся стати у... державі. П... підпорядк... отієї прися...

Прецедент

КОЛОНІЯ ЧЕКАЄ

22 червня нинішнього року 61 в'язень, що відбуває покарання в установі ЯЯ 310/101 селища Камінне Запорізької області, оголосив голодування на знак протесту проти свавілля адміністрації зони. Серед вимог — порушення кримінальної справи «по факту зумисного знищення... більше, як тонни цукру, а також злочинної халатності до своїх посадових обов'язків, що призвело до смерті одного з в'язнів».

У листі до газети одного голодуючого вказується й на інші факти зловживань з боку адміністрації: переслідування за оголошений страйк 17 березня, порушення фінансової дисципліни під час оплати харчування та комунальних послуг тощо. Відмовившись сісти за один «стіл переговорів» з адміністрацією, засуджені звернулися до представника Президента у Запорізькій області з вимогою поновити їхні права. Пролунала загроза — в разі, якщо вимоги голодуючих будуть поза увагою, засуджені залишають за собою право закликати колонію до непокори.

Василь СЕРГІЙЧУК.
Запорізька область.

Реалії

УСІ МИ ХВОРІ

Житомирську психоневрологічну лікарню № 1 відвідали президент психіатричного коледжу, професор Джим Берлі з дружиною та соціолог у галузі психіатрії, член Асоціації психіатрії України Семен Глузман. Після уважного ознайомлення з лікарнею британський учений зробив несподіваний висновок: тут є досвід, якого ще не набула навіть Західна Європа. Перш за все, професор відзначив ефективність лікувально-виробничих майстерень для хворих.

Тим часом на вулицях Житомира ходять кілька душевнохворих, брудна лайка яких долітає до вух і дорослих, і дітей. На Заході нічого подібного з вуст таких людей не чути — чи то вони там культурніші, чи психоаналітики свою справу роблять краще. Зрештою, хіба лише хворі у нас матюкаються? Джим Берлі цю тему не зачіпав.

Галина ПАЛИВОДА.
ІА «Вісник».
Житомир.

Два світи — одна рибалка

ПУАСОН О ЛЯЛ...

Якби він не розмовляв по-французьки й не мав аристократичних манер, я все одно сказав би, що він француз. Кристіан Руаї, або, як усі його називають, «Просто-Душка», немов губка, всотав у себе типові риси французького народу — розкутість, товариськість, азартність. У Парижі він п'ять років займався маркетингом в царині культури, що й визначило його інтерес до України. Він прибув до Києва на два місяці постажуватися у Французькому культурному центрі. Місяця йому вистачило на те, щоб схилити до участі у святкуванні Всесвітнього дня музики кілька західних держав, скуштувати сухаря нашого «маркетингу» й «сервісу», полюбити українців і закохати їх у себе. Крістіан — просто-душка, відмовити йому в чомусь неможливо вже з цієї от причини. Перша серед багатьох його пристрастей — риболовля. Сена французів рибою не балує, до цього він рибалив лиш на водоймах Норвегії, де у його бабусі замок та все інше. Еге ж, їхній рід пустив коріння у Скандинавії, а Руаї — вельми шановане й знатне у тих місцях прізвище.

На моє запитання, як йому подобаються мої спінінги, йому, вперше за місяць стажування відмовила тактовність: «Це рівень 50-х років, як і все, на жаль, інше!» Він мав на увазі життя, й мене це вшпигнуло. Кристіана важко чимось здивувати, і я з усієї сили просив Усевишнього, щоб у француза клюнуло. І не якась там кілограмова форелька, яку він ловив у бабусиному басейні, а лящ на кілограмів дватри... Та лящ не клював, я ж тим часом стажувався у французькій. Ага, у Франції ось так, як ми, зі спінінгами, без відловного квитка не постоїш. Вимагається раз на рік виплатити символічну суму приватній фірмі. Ці кошти... ня, рекул... Як ти пл... не контро... народ по... пластиков... сінь, гачк... носно де... рогі»), за... ша бажає... базар, де... ли для р... обминув... француз... тверезі»).

...Кріст... звук спін... Він підсі... жинив у... ню, наре... тіло лящ...

— Poi... кричав н... Кристіан.

— Зна... я в унісо...

І Дніп...

С...
Київ.

Коротко

ЗАЧАРУВА...

У травні група київських дітей відпочивала в італійському місті Челано. Юні кияни так сподобалися господарям, що ті вирішили надіслати до столиці України подарунки для її маленьких жителів.

Цікаво, що в Челано живе 11 тисяч чоловік, а гуманітарної... рали на... рів.

Олі...

...НАТ МИСТЕЦТВА

...ться роботи
...рова, В. Гри-
... С. Якутови-
...у світі авст-
...

...менту. Мог-
...стя, не зве-
... виручила
...ле підприєм.
... Його науко-
...дійсний член
...іації хірур-
...медичних на-
... В. Земсков
...ржавної пре-
...доктор ме-

Добра вість

дичних наук професор В. Скиба — щирі шанувальники прекрасного. Вони розуміють, що скальпель може рятувати тіло, а для душі кращий лікар — пензель. До речі, «Медіком» проводить безплатне лікування людей, хвороби яких пов'язані з Чорнобилем. Протягом двох років мале підприємство співпрацює з «Союзом Чорнобиля».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

...АНОВЕ ОФІЦЕРИ!

...в для різних
... залізничних,
...ськ зв'язку
...ння цілком
...иву із 150
... яких — кан-

Після срібного ювілею училище випускає із своїх стін ще 400 молодих офіцерів. Уперше вони будуть проходити службу в арміях різних країн, більшість — у незалежній Україні.

Тож у добру путь, панове офіцери!

Юрій ДОЦЕНКО.

...битв визво-
...аїнського на-
...на честь ге-
...нарешті вста-
...ик, правда, з
...м запізнен-

...ож науково.
...еренція за
...х учених —
...озацької до.
...слідження та
...ичних пам'я-
...ва — за са-
...им, зберіган.
...щоб таки не
...я мати, щоб
...кнечею ко-
...ають вибри-
...й рожевощо-
...озацької сла-

...РСЬКИЙ.
...асть.

Це ж треба

40° НА 76

На багатьох автострадах України з'явився новий «дорожній знак». Правда, офіційно його не затверджено, і встановлюється він не за рішенням ДАІ. Цей знак придумали невдахи-водії, які залишилися в дорозі без краплини пального. На узбіччі вони ставлять порожню каністру, а на неї — дві пляшки горілки. Досить промовисті символи.

Однак рідко хто на них реагує. Ще нема автомобілів, які можна було б заправити спиртним. «Заправитися» самому водієві — не проблема. Гроші у нього завжди знайдуться.

«Вісник».

Фоторепортаж

В ГОСТЯХ У «МОРСЬКИХ ДИЯВОЛІВ»

Нинішньої весни інформаційні агентства передали сенсаційне повідомлення: українську присягу прийняв особовий склад частини спеціального призначення розвідуправління Чорноморського флоту, дислокованої у Миколаївській області. «Ви — перші журналісти, котрі одержали сюди доступ», — сказав командир частини Анатолій Карпенко.

...Одна з легенд стосується самого походження острова Батарейного (нинішня його назва — Первомайський, хоч усі називають його просто Майським). Отже, острів нібито почали будувати ще за Катерини II з ініціативи Суворова, після закінчення російсько-турецької війни 1787—1791 років. Насправді ж штучний острів, що захищає вхід у гирло Дніпровсько-Бузького лиману, спорудили майже на століття пізніше. Це зробили інженери під керівництвом графа Тотлебена. Острів був сторожем морських воріт Дніпра і Бугу аж до 1941 року, коли тут стояв гарнізон кісткою в горлі фашистів.

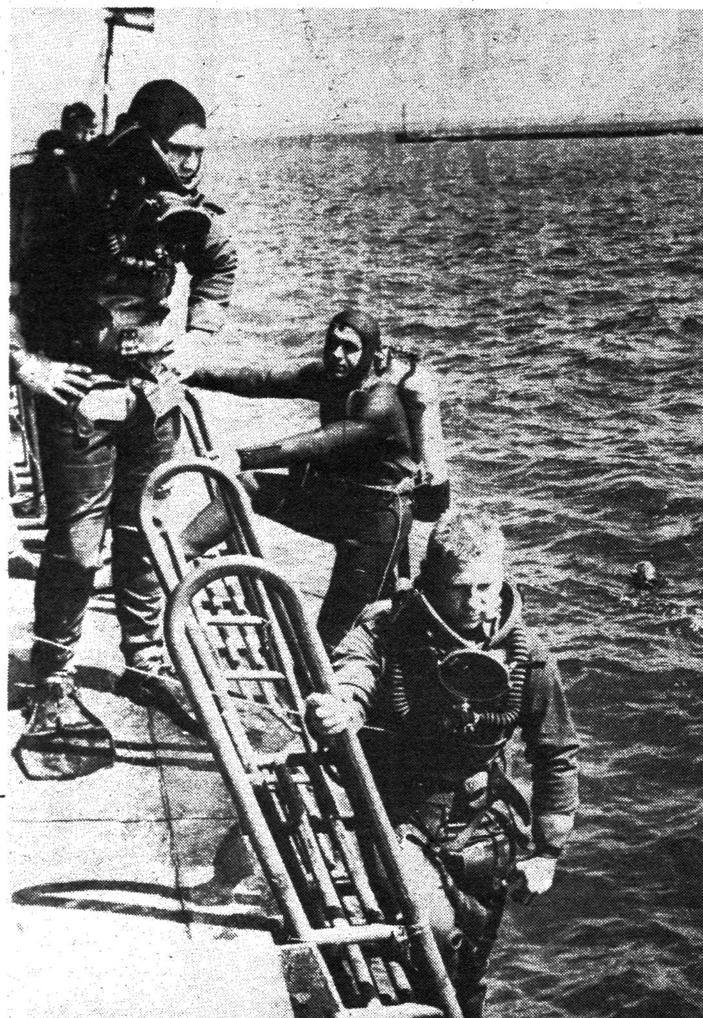
А на початку 60-х сюди передислоковано, подалі від людських очей, військову частину з Севастополя. Відтоді острів огорнула завіса секретності.

...Почувши слово «командос», командир і його заступники Л. Овечко та А. Чугрин взялися переводити розмову на іншу тему. Втім, розповіли, що новобранців відбирають дуже старанно, служба нелегка, але дуже цікава, якщо йдеться про справжніх чоловіків. «Судіть самі: за три роки, а тепер — за два наші підопічні повинні освоїти 18 спеціальностей,— розповідає кома[illegible]— Водол[illegible] справа, стриб[illegible] парашут[illegible]у тім числі на воду з аквалангом, радіозв'язок, стрільба з нашої й іноземної зброї, рукопашний бій, інженерна підготовка, топографія... Недавно біля берегів Греції наш танкер отримав пробоїну. «Важкі водолази» нічого не змогли зробити. І тоді,— шторм, розлита по морю нафта,— двоє наших спецназівців (назвемо їх звичним російським словом) зуміли ліквідувати пробоїну й врятувати судно». А ось деталь, яка раніше не повідомлялася: під час всесвітнього фестивалю молоді і студентів на Кубі саме [illegible]упа з Майськог[illegible] гарантув[illegible] безпеку суден[illegible]янських делегацій.

Вихованців Майського охоче беруть на службу до органів внутрішніх справ чи охорони. Останнім часом є попит на так[illegible]фахівців...

А [illegible] при [illegible]цьому не 1.600, як у надстроковика, а на порядок більше, ще й частково у ВКВ. Дехто вже подав рапорт — хто може їм дорікати? Але професіонали отакі — зброя двогостра, у чиїх руках вона буде? Спецназ з Майського свою українську присягу прийняв, і сподівається стати у пригоді саме своїй державі. Правда, хоча частина підпорядкована ЧФ, і після отієї присяги ставлення до них з боку командування трохи насторожене...

...Такі бійці — коли один може запросто замінити чотирьох або й п'ятьох — потрібні якій хоч державі. Ну, хто, скажіть, будь ласка, може стрибнути з висоти 60 метрів, коли запасного парашута не беруть, бо не знадобиться?! Цей груповий стрибок здійснили кілька років тому парашутисти з Майського під керівництвом полковника Позднякова. Сам він тепер у відставці, а тоді встановив неофіційний рекорд і отримав ордена...

На знімку: епізод водолазного тренування.

(Закінчення на 9-й стор.).

ПІ...

**Нещодав...
ний вечір ...
цеї, створе...
відшумів. ...
вих вступн...
ладу залиш...
годення й ...
попросили ...**

**— Надіє...
що вірити ...
майже тижд...
нашу редак...
що цьогоріч...
шого ліцею...
різні факул...
університет...
питів, вияв...
шеними. Н...
університет,...
цей, не об...
ніяких пільг...**

— Питан...
тичне зара...
випускників...
ського уніве...
ді попередн...
Підписано ...
університето...
ким райвик...
якому тако...
ться наш на...
про те, що ...
факультет ...
дають всту...
ходять спіл...
рену з вик...
університет...
ліцею ми ...
рік «не вик...
пільгу. Бо ...
тілося випр...
рити якість...
і учнів. Хо...
ти підтверд...
тірки». Кож...
ник ліцею ...
або золоту ...

Є серед ...
такі, що с...
ховані до в...
вступних іс...
реможці ...
олімпіад і к...
Правда, ...
рада ліцею ...
ним дітям ...
які, очевид...
вані при вст...
— Розка...

...АЄ

...ений страйк
...рушення фі-
...ліни під час
...ня та кому-
...тощо. Відмо-
...а один «стіл
... адміністра-
... звернулися
... Президента
...бласті з ви-
... їхні права.
...за — в разі,
...одуючих бу-
...о, засуджені
...обою право
...ію до непо-

...РГІЙЧУК.
...ласть.

...РІ

...а вулицях
...ь кілька ду-
...удна лайка
...вух і дорос-
...а Заході ні.
...вуст таких
... — чи то во-
...урніші, чи
...свою справу
...Зрештою, хі-
...нас матюка-
...ерлі цю тему

...ЛИВОДА.
«Вісник».

Два світи — одна рибалка

ПУАСОН О ЛЯЛЯ!

Якби він не розмовляв по-французьки й не мав аристократичних манер, я все одно сказав би, що він француз. Кристіан Руаї, або, як усі його називають, «Просто-Душка», немов губка, всотав у себе типові риси французького народу — розкутість, товариськість, азартність. У Парижі він п'ять років займався маркетингом в царині культури, що й визначило його інтерес до України. Він прибув до Києва на два місяці постажуватися у Французькому культурному центрі. Місяця йому вистачило на те, щоб схилити до участі у святкуванні Всесвітнього дня музики кілька західних держав, скуштувати сухаря нашого «маркетингу» й «сервісу», полюбити українців і закохати їх у себе. Кристіан — просто-душка, відмовити йому в чомусь неможливо вже з цієї от причини. Перша серед багатьох його пристрастей — риболовля. Сена французів рибою не балує, до цього він рибалив лиш на водоймах Норвегії, де у його бабусі замок та все інше. Еге ж, їхній рід пустив коріння у Скандинавії, а Руаї — вельми шановане й знатне у тих місцях прізвище.

На моє запитання, як йому подобаються мої спінінги, йому, вперше за місяць стажування відмовила тактовність: «Це рівень 50-х років, як і все, на жаль, інше!» Він мав на увазі життя, й мене це вшпигнуло. Кристіана важко чимось здивувати, і я з усієї сили просив Усевишнього, щоб у француза клюнуло. І не якась там кілограмова форелька, яку він ловив у бабусиному басейні, а лящ на кілограмів два-три... Та лящ не клював, я ж тим часом стажувався у французькій. Ага, у Франції ось так, як ми, зі спінінгами, без відловного квитка не постоїш. Вимагається раз на рік виплатити символічну суму приватній фірмі. Ці кошти йдуть на зариблення, рекультивацію водойм. Як ти платиш, ніхто надто не контролює, бо рибалки — народ порядний. Снасті — пластикові телескопи, волосінь, гачки, підсаки — відносно дешеві (читай — «дорогі»), зате вибір — чого душа бажає! Київський рибний базар, де ми удвох купували для риболовлі черв'яків, обминув би кожний порядний француз («продавці — нетверезі»)...

...Крістіана перебив різкий звук спінінгового дзвіночка. Він підсік — і прут запружинив у руці, й на поверхню, нарешті, упало важке тіло ляща!..

— Poisson oh lala! — закричав не своїм голосом Кристіан.

— Знай наших! — кричав я в унісон.

І Дніпро зашумів.

Сергій ВУСАТИЙ.

Київ.

Коротко

ЗАЧАРУВАЛИ...

У травні група київських дітей відпочивала в італійському місті Челано. Юні кияни так сподобалися господарям, що ті вирішили надіслати до столиці України подарунки для її маленьких жителів.

Цікаво, що в Челано живе 11 тисяч чоловік, а гуманітарної допомоги вони зібрали на три мільйони доларів.

Ольга ГУТВАРЄВА.

ЛИХО ПРИЙШЛО ЗНЕНАЦЬКА

Стихія

Внаслідок сильної зливи, що супроводжувалася градом і буревієм, потерпіло кілька районів Буковини — Кіцманський, Хотинський та Новоселицький. Стихія пошкодила сотні гектарів посівів сільськогосподарських культур, житлові будинки, виробничі споруди, лінії електропередач та зв'язку. Розмито дороги, береги річок, що спричинило затримки у транспортному сполученні. Повінню затоплено залізничний вокзал та кілька вулиць в обласному центрі.

На відміну від торішньої руйнівної зливи цього разу обійшлося без людських жертв.

Обласна держадміністрація оперативно організувала допомогу потерпілим. В місця, що зазнали удару стихії, направлені ремонтні бригади електриків, зв'язківців, необхідну техніку та будматеріали.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Пригода

ВКОЛОВСЯ І ЗАБУВСЯ

Пізнього вечора жінка квапилась додому. Раптом на вулиці Володимира Великого хтось грубо схопив її за руку. «Гроші!» — пролунала вимога. Відмовила — і одразу на неї посипався град ударів під акомпанемент брутальної лайки. Заклик про допомогу почув наряд Національної гвардії, що перебував поруч, під керівництвом старшого солдата Романа Липницького. «Гопника» миттю знешкодили. Як з'ясувалося, він перебував у стані наркотичної прострації. Як кажуть, вколовся і забувся. Тепер, судячи з усього, отямиться за гратами.

Ігор КРОЛЬ,
працівник прес-служби командуючого Національною гвардією.

Чом... не ...

Учора у ...
канському ...
ярмарків ві...
ка-ярмарок ...
ів Франції, ...
ють фірма ...
нашіонал» ...
представник...
інтерзв'язок...
Мабуть, ...
сьомий па...
здивовані й ...
когольних т...
напоїв, які ...
цузька фірм...
дуть здивов...
рівняно з т...
платити за ...
або баночку ...
р'є» у Пари...
буде сміхов...
речі, після ...
тавки-ярмар...
зв'язок» пр...
спонати за ...
А зараз ...
зв'язок» зап...
ючих ознайо...
востями «...
шіонал». На...
ни безмежн...
повів на пр...
президент Ж...
котрий прив...
киян і Міні...
України. Це ...
новки. Вста...
першому пр...

ГОЛОС України

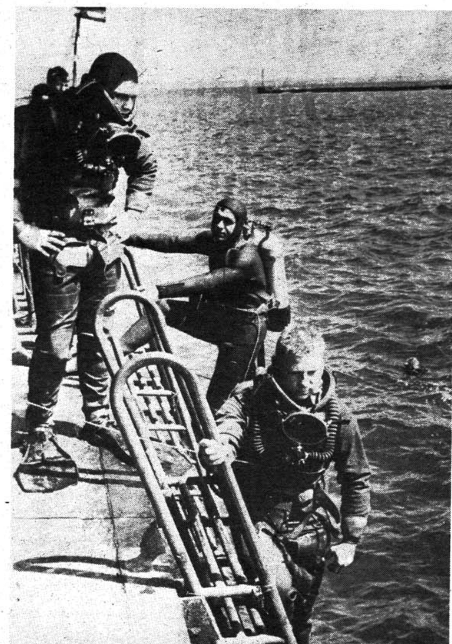
Фоторепортаж

КИХ »

равжніх чоловами: за три ро- за два наші іні освоїти 18 — розповідає доль справа, вшут у тім з аквалангом, трільба з нашої рої, рукопашний підготовка, то-вно біля беретанкер отри- «Важкі водола- могли зробити. и, розлита по двоє наших звемо їх звич- словом) зумі- пробоїну й вря- А ось деталь, повідомлялася: ього фестивалю итів на Кубі са- айського тран- суден янсь-

айського охо- лужбу до орга- справ чи охо- часом є попит а...

ри цьому не дстроковика, а льше, ще й ча- Дехто вже по- хто може їм професіонали двогостра, у буде? Спецназ ою українську , і сподіваєть- оді саме своїй , хоча частина ЧФ, і після вления до них

з боку командування трохи насторожене...

...Такі бійці — коли один може запросто замінити чотирьох або й п'ятьох — потрібні якій хоч державі. Ну, хто, скажіть, будь ласка, може стрибнути з висоти 60 метрів, коли запасного парашута не беруть, бо не знадобиться?! Цей груповий стрибок здійснили кілька років тому парашутисти з Майського під керівництвом полковника Позднякова. Сам він тепер у відставці, а тоді встановив неофіційний рекорд і отримав ордена...

На знімку: епізод водолазного тренування.

(Закінчення на 9-й стор.).

Освіта

ПІСЛЯ БАЛУ

Нещодавно «Голос України» розповів про перший випускний вечір в Українському національному гуманітарному ліцеї, створеному рік тому при Київському університеті. Бал відшумів. А в ліцеї знову гаряча пора — до закінчення нових вступних іспитів до цього унікального навчального закладу залишилося кілька днів. Розповісти детальніше про сьогодення й перспективи «дочірньої школи» альма-матер ми попросили директора ліцею Надію ЧЕРВІНСЬКУ.

— Надіє Михайлівно, якщо вірити дзвінкам, які майже тиждень лихоманили нашу редакцію, чутки про те, що цьогорічні випускники вашого ліцею зараховані на різні факультети Київського університету без вступних іспитів, виявилися перебільшеними. Невже Київський університет, створюючи ліцей, не обіцяв його учням ніяких пільг?

— Питання про автоматичне зарахування кращих випускників ліцею до Київського університету ми справді попередньо обговорювали. Підписано навіть угоду між університетом і Старокиївським райвиконкомом столиці, якому також підпорядковується наш навчальний заклад, про те, що на філологічний факультет ліцеїсти не складають вступні іспити, а проходять спільну комісію, створену з викладачів ліцею та університету. Але на раді ліцею ми вирішили перший рік «не використовувати» цю пільгу. Бо перший рік хотілося випробувати, перевірити якість знань і вчителів, і учнів. Хоч, я впевнена, діти підтвердили б свої «п'ятірки». Кожен третій випускник ліцею отримав срібну або золоту медаль.

Є серед наших ліцеїстів і такі, що справді вже зараховані до вузів України без вступних іспитів. Але як переможці республіканських олімпіад і конкурсів.

Правда, науково-методична рада ліцею найбільш здібним дітям дає рекомендації, які, очевидно, будуть враховані при вступі до вузів.

— Розкажіть, будь ласка, про «педагогічну кухню» гуманітарного ліцею.

— Наш навчальний заклад — не абітуршкола, він дає різнобічну гуманітарну освіту протягом двох, а в перспективі — трьох років. Завдання-мінімум педколективу — дати дітям базові знання, тобто ті, які вони мали б отримати в типовій середній школі. Крім того, викладаємо основи філософії, українознавства, дві іноземні мови як окремі предмети і декілька спеціалізованих курсів, в тому числі із східних мов, історії світових релігій, історії культури, психології, основ спілкування тощо. На останньому році навчання — це поки що рівень 11 класу — маємо намір ввести предметні класи приблизно по 10 учнів кожен. Вони працюватимуть за спеціалізованими програмами. Сюди добиратимуться діти, які визначилися з майбутньою професією.

— У своїй назві ліцей має досить відповідальні означення: «український», «національний». Ви працюєте за авторською концепцією національної школи?

— Ми працюємо за концепцією колективною. В її розробці брали участь і Київський університет, й Інститут українознавства, й Міністерство освіти... Зрештою, весь колектив. А це і вчителі, які в конкурсі вибороли право працювати в нашому ліцеї, а також викладачі вищої школи, професори зарубіжжя, які теж читають лекції, ведуть спецкурси у нас.

Розмову вела Катерина КІНДРАСЬ.

Київ.

На замітку

ЯКЩО ВИ ЗБИРАЄТЕСЯ ДО СТОЛИЦІ

На мосту імені О. Патона з 1-го липня по 16 серпня у зв'язку із заміною асфальтобетонного покриття припиняється рух трамваїв і автотранспорту. Пасажирські автобуси курсуватимуть, як звичайно.

На дільниці Ленінградська площа — площа Героїв Великої Вітчизняної війни діє автобусний маршрут № 3, де буде збільшено кількість машин.

Рух трамвайних маршрутів організовано так: № 34 — Контрактова площа — бульвар Дружби народів — залізничний вокзал; № 27 К — бульвар Дружби народів — залізничний вокзал (у години «пік»).

Трамвайні маршрути №№ 21, 27, 31, 32 не вийдуть на лінію. На дільниці площа Героїв Великої Вітчизняної війни — Московська площа відкрито новий тролейбусний маршрут.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Так і живемо

ПРОДАВАЛИ — ВЕСЕЛИЛИСЯ

Згідно з рішенням Сумської обласної Ради народних депутатів автомобіль «Чайка», на якому колись їздив перший секретар обкому партії, мав бути проданий з аукціону. Виручені кошти планувалося вкласти у завершення будівництва центру школярів та юнацтва.

Мабуть, півроку це рішення не виконувалось. І не тому, що вирішили до нього ретельно підготуватися, навпаки, палець об палець не вдарили, аби як слід організувати справу, завчасно подбати про рекламу. Все трапилося — як сніг на голову. У понеділок міська газета «Добрий день» згадала про аукціон, а вже наступної середи у порожньому залі єдиний покупець (представник чи то «Менатепу» чи МММу), сплативши стартову суму 2 мільйони карбованців, отримав лімузин.

Звичайно, і 2 мільйони чималі гроші, але ж справжня ціна авто, яких більше не випускає промисловість, і які уособлюють собою компартійне минуле, коштує значно більше. Багато колекціонерів на Заході віддають за таку модель 100—200 тисяч доларів. Отже, московські комерсанти сказали «щиро вдячні» сумським властям за чудову нагоду просто і ефективно прилостити свій капітал.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

Я!

на зариблен- цію водойм. ніхто надто бо рибалки — Снасті — ескопи, воло- дсаки — від- читай — «до- р — чого ду- зький рибний двох купува- вли черв'яків, ний порядний авці — не-

еребив різкий го дзвіночка. прут запру- на поверх- пало важке

Іаіа! — за- їм голосом

их! — кричав

умів.

ВУСАТИЙ.

1...

оги вони зіб- льйони дола-

ТВАРЄВА.

ЛИХО ПРИЙШЛО ЗНЕНАЦЬКА

Стихія

Внаслідок сильної зливи, що супроводжувалася градом і буревієм, потерпіло кілька районів Буковини — Кіцманський, Хотинський та Новоселицький. Стихія пошкодила сотні гектарів посівів сільськогосподарських культур, житлові будинки, виробничі споруди, лінії електропередач та зв'язку. Розмито дороги, береги річок, що спричинило затримки у транспортному сполученні. Повністю затоплено залізничний вокзал та кілька вулиць в обласному центрі.

На відміну від торішньої руйнівної зливи цього разу обійшлося без людських жертв.

Обласна держадміністрація оперативно організувала допомогу потерпілим. В місця, що зазнали удару стихії, направлені ремонтні бригади електриків, зв'язківців, необхідну техніку та будматеріали.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Пригода

ВКОЛОВСЯ І ЗАБУВСЯ

Пізнього вечора жінка квапилась додому. Раптом на вулиці Володимира Великого хтось грубо схопив її за руку. «Гроші!» — пролунала вимога. Відмовила — і одразу на неї посипався град ударів під акомпанемент брутальної лайки. Заклик про допомогу почув наряд Національної гвардії, що перебував поруч, під керівництвом старшого солдата Романа Липницького. «Гопника» миттю знешкодили. Як з'ясувалося, він перебував у стані наркотичної прострації. Як кажуть, вколовся і забувся. Тепер, судячи з усього, отямиться за гратами.

Ігор КРОЛЬ, працівник прес-служби командуючого Національною гвардією.

Виставки

Чому Ален Делон не п'є одеколон

Учора у Києві в Республіканському центрі виставок і ярмарків відкрилася виставка-ярмарок найкращих напоїв Франції, які представляють фірма «Ж'Натал Інтернашнал» та її офіційний представник в Україні «Укрінтерзв'язок».

Мабуть, всі, хто прийде у сьомий павільйон, будуть здивовані й асортиментом алкогольних та безалкогольних напоїв, які представляє французька фірма. А іноземці будуть здивовані цінами. Порівняно з тим, що треба заплатити за пляшку коньяку або баночку води фірми «Пер'є» у Парижі, київська ціна буде сміховинно низька. До речі, після завершення виставки-ярмарку «Укрінтерзв'язок» продаватиме всі експонати за валюту.

А зараз фірма «Укрінтерзв'язок» запрошує всіх бажаючих ознайомитися з можливостями «Ж'Натал Інтернашнал». На мою думку, вони безмежні. Про них розповів на прес-конференції її президент Жан П'єр Венстен, котрий привіз подарунки для киян і Міністерства освіти України. Це дві лазерні установки. Встиг побувати він і в першому приватному театрі Києва, де подивився цікаву виставу.

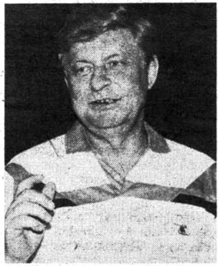
Директор фірми «Укрінтерзв'язок» Сергій Цюпко сказав:

— Наша фірма займається передачею даних через космос. Співробітництво з «Ж'Натал Інтернашнал» — це ще один вид нашої комерційної діяльності. Ми щомісяця отримуємо до 36 тисяч пляшок з Франції з різномантіними винами, лікерами, коньяками, водами. Продаємо оптом за валюту з великою знижкою. Ціни у нас в 2—4 рази дешевші за європейські. Почали у двох магазинах продавати спиртні напої з Франції за карбованці. Скажу одне: напої з Франції у нас не залежуються, бо це екологічно чисті продукти. Щодо угод і замовлень? Будь ласка, 1, 2, 3 липня чекаємо всіх у сьомому павільйоні Республіканського центру виставок і ярмарків. А телефони такі: 267-39-81; 267-39-24. Факс 265-20-36.

Побувавши на виставці, зрозумів, чому Ален Делон не п'є одеколон. Бо є багато інших чудових напоїв. У Франції.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Наш співрозмовник — голова Полтавської міської Ради народних депутатів.

Анатолій КУКОБА:

«МИ ВИСТОЇМО, ВІДРОДИМОСЯ, ЗМІЦНІЄМО»

— Анатолію Тихоновичу, проблеми сьогоднішньої Полтави, напевне, такі самі, як і в інших містах. Це жалюгідний бюджет, нестача матеріальних ресурсів для утримання комунального господарства, підвищення вартості будівництва і захист споживчого ринку... Та головна з них — соціальна допомога незахищеним верствам населення. Як вирішується вона?

— Незважаючи на фінансові труднощі, діє комплексна програма «Турбота». Так, з міського бюджету виділено 1 мільйон 300 тисяч карбованців на літнє оздоровлення дітей шкільного віку, відкрито 25 пришкільних таборів праці і відпочинку в приміському районі. Протягом минулого навчального року ми забезпечили безплатним харчуванням школярів 1—4 класів. Надавали також матеріальну допомогу учням із малозабезпечених сімей, дітям-сиротам.

Вирішує міськрада і проблеми соціального захисту ветеранів війни, праці, інвалідів, одиноких престарілих громадян. Наведу лише два приклади. Усі інваліди та учасники війни — власники автотранспорту — забезпечуються пальним. Їхній транспорт також позачергово обслуговує об'єднання «Автосервіс». Відшкодовуємо лікувальним установам витрати за безплатний відпуск медикаментів деяким категоріям хворих. Інвалідам та учасникам війни, дітям до трирічного віку. У магазинах діє 11 спеціалізованих відділів «Куточок милосердя» по обслуговуванню найбідніших громадян похилого віку, а близько тисячі одиноких людей забезпечені безплатним харчуванням.

— На жаль, бездомні і голодні на наших вулицях стають реальністю. А про швидкий вихід економіки з кризи вже не згадують навіть найбільші оптимісти...

— Ми стали співучасниками руйнування системи господарювання, яка базувалася на тоталітаризмі, диктаті московських правителів, підміні економічних законів ідеологічними догмами. Отож подолання цих хвороб значною мірою залежатиме від виважених, узгоджених дій міжурядових інстанцій, парламентів республік колишнього Союзу. А цього поки що якраз і немає. Як наслідок, виникають непідвладні місцевій владі процеси. Це насамперед так звана лібералізація цін, податкова політика, яка веде до удушення як державного сектора, так і вільного підприємництва та інші. Приміром, полтавські заводи «Хіммаш», тепловозоремонтний, ВО «Лтава» на 80—90 відсотків залежать від поставок матеріалів, комплектувальних з Росії, інших держав. За межами України вони реалізують і значну частку своєї продукції, однак хронічні затримки у взаєморозрахунках, призвели до того, що партнери заборгували нам від 30 до 450 мільйонів карбованців. Внаслідок цього скорочується виробництво, затримується виплата заробітної плати. На мій погляд, парламент України зловживає розподільчими функціями на шкоду законотворчій, особливо в економічній діяльності.

— І яким вам бачиться вихід з такого стану?

— Спад економіки, що наростає, можна зупинити тільки тоді, коли в суспільстві утвориться сила, здатна ефективно провести економічні реформи. Мова йде про зародження класу людей, які матимуть власність. Це не тільки підприємці, а й кваліфіковані робітники, заможні селяни, представники інтелігенції. Саме вони у всіх розвинутих країнах відіграють роль фундаменту, центру ваги, який не дає розхитатися державному кораблю від політичних бур. Створити такий клас можна лише через комерціалізацію державних підприємств, роздержавлення і приватизацію, всебічну допомогу малому бізнесу. Цим шляхом ми й ідемо.

Життя Рад

Проте проблем, мабуть, більше, ніж обнадійливих зрушень. Надто повільно йде комерціалізація в торгівлі, побутовому обслуговуванні. Одна з головних причин — немає фахівців, здатних кваліфіковано й грамотно вирішувати ці проблеми. До того ж старі монопольні структури, пристосовуючись до нової ситуації, ховаються під новими вивісками, усіляко гальмують процес реформ.

— Ви мали кількагодинну розмову з Президентом України Леонідом Кравчуком щодо вироблення програми національного і культурного відродження Полтави як одного з історичних центрів України. Що вже вдалося здійснити із задуманого?

— На одній із сесій міськрада розглянула концепцію національного, культурного відродження Полтави, і Леонід Макарович, ознайомившись з нею, доручив уряду сприяти в реалізації цієї програми. Нею, зокрема, затверджено історико-архітектурний опорний план Полтави, у якому визначено межі комплексної зони охорони пам'ятників історії, культури, архітектури, зони охорони ландшафту, території регулювання забудови. Ідея відродження Полтави знайшла широку підтримку в депутатів, громадськості. Проведено міські конференції з проблем розвитку міста, де всі, хто бажав, могли висловити свою точку зору на цю проблему, внести конкретні пропозиції. При міськвиконкомі створено громадську організацію «Фонд відродження Полтави», яка бере активну участь у розробці проекту реконструкції та забудови центральної частини міста і надання їй статусу історико-культурної заповідної зони. Виготовляються проекти реконструкції Панянського узвозу із встановленням на ньому пам'ятника Козацької слави, археологічних робіт на Червоній площі, де буде відбудовано Успенський кафедральний собор, знищений у 1936 році. Власне, ця тема заслуговує на окрему розмову, і тому ми охоче приймемо усі пропозиції від читачів «Голосу України», яким близьке і дороге наше місто.

— Полтава має тісні зв'язки з українською діаспорою за кордоном, діловими колами. Що це дає місту?

— Зв'язки з діаспорою підтримують переважно громадські організації. Наприклад, товариство «Просвіта», яке очолює депутат міськради Микола Кульчинський, активно співпрацює з товариством української мови міста Чикаго та організаціями демократичної молоді США, Канади. Рух налагодив контакти з прихильниками Руху канадського міста Санкт-Катерин, товариством української громади Каліфорнії. Крім духовного збагачення, ці зв'язки допомагають громадським та державним організаціям міста отримати оргтехніку, літературу, благодійні кошти. Досить вагомою є допомога місту з боку західнонімецького міста-партнера Фільдерн. Минулого року ми одержали звідти 196 тонн гуманітарної допомоги, з них 56 тонн медикаментів і 73 медичного обладнання. Близько 120 тонн різноманітних вантажів одержали вже цього року. А всього німецька сторона надіслала допомоги майже на три мільйони західнонімецьких марок.

Але хочу підкреслити, що партнерські зв'язки не обмежуються лише гуманітарною допомогою. Відповідно до протоколу співробітництва здійснюється обмін групами школярів, молоді, творчих працівників, спортсменів. Завдяки тісним контактам із німецькими партнерами спеціалісти Полтави виготовили ескізний проект та макет експозиції України на міжнародній інтернаціональній виставці «ІГА Штутгарт ЕКСПО-93». Дедалі частіше до Полтави заїжджають західні бізнесмени, спеціалісти з цікавими, перспективними проектами. Але найголовніше, що ось такі ділові й дружні відносини об'єднують людей.

— І останнє запитання. Протистояння між обласною та міською Радами у Полтаві вже багатьом набило оскому. Щось змінилося після призначення на посаду представника Президента України в області Миколи Залудяка?

— Ми завжди були схильні до того, щоб відносини в Радах різних рівнів базувалися на взаєморозумінні. І не з нашої вини це не завжди вдавалося. Все-таки практика функціонування обласних структур у минулому (і ще й сьогодні) — розділяй, керуй, володарюй — і призвела до того, що інтереси мешканців обласного центру певною мірою були ущемлені — як в соціальній, так і в інших сферах. А міськрада не могла з цим миритися. Із призначенням в області представника Президента України Миколи Залудяка ситуація змінилася. З більшості питань ми знаходимо розуміння як у нього, так і в обласній державній адміністрації. Сподіваюся, так буде й надалі.

На завершення розмови хотів би поділитися з читачами шанованої газети своїми надіями на кращі часи і долю для нашого народу. Ми вистоїмо, відродимось і зміцніємо, бо люди наші споконвіку були мудрими і працьовитими. І в цьому запорука щасливого майбутнього.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю провів Григорій ГРИНЬ.

Полтава.

У ПОШУКАХ ЛЮДСЬКОГО ОБЛИЧЧЯ КАПІТАЛІЗМУ

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

Тому сьогодні наше ставлення до Л. Кравчука загалом опозиційне». Заступник Голови ВР України В. Гриньов про перспективи діяльності «НУ» додав: «Нас можуть і будуть не любити, але з нами рахуватимуться, коли ми запропонуємо конкретні програми виходу з кризи. А вона сьогодні реальна. Наша держава поставлена в умови, так би мовити, «фіфті-фіфті»: або ми долаємо кризу, або втрачаємо наші завоювання».

З прийнятої ухвали з'їзду відомо, чого найближчим часом домагатиметься «НУ». Відставки уряду В. Фокіна й формування уряду фахівців ринкової орієнтації на основі широких політичних порозумінь. Розгортання ринкових реформ, широкої приватизації, створення власної фінансової системи, ліберальної податкової системи, демонополізації, структурної перебудови господарства. Дострокових парламентських виборів та ініціювання Конституційної асамблеї як механізму прийняття нової Конституції України та переходу її до нового державно-суспільного устрою. Його В. Філенко визначив як «капіталізм із людським обличчям».

Для здійснення запрограмованого з'їзд «НУ» засудив блокування урядом В. Фокіна ринкових реформ, доручив президії об'єднання розробити пропозиції щодо нового складу Кабінету Міністрів й обговорити його не пізніше вересня 1992 року. Президія ж повинна також створити робочу групу для написання проекту Конституції, а рада «НУ» — ініціювати проведення референдуму про дострокові парламентські вибори. Для цього потрібне рішення не менш як 200 громадян. Оскільки за новим Статутом «НУ» не може висувати кандидатів у депутати, новоукраїнці планують перед виборами створити блок політичних партій під назвою «Нова Україна» і таким чином штурмувати «верхи». Лідер соціал-демократів, які колективно входять у «НУ», депутат Ю. Збітнєв поділився ще однією ідеєю: перед виборами провести «круглий стіл» усіх партій республіки, узгодити позиції і, можливо, взагалі розбити Україну на сфери політичного впливу і добиватися депутатських місць. Тож на з'їзді «НУ» позначився цілком серйозний підхід до майбутньої парламентської боротьби, і нинішній владі доведеться серйозно попотіти, щоб уберегтися, коли вона цього справді хоче.

Були на з'їзді ще кілька примітних і характерних моментів. Перший з них полягає в тому, що в політику активно включилися представники нового бізнесу, які зрозуміли, що без прийняття політичних рішень в економіці неможливе і її реформування. Бізнесмени не тільки підписали радикальні програмні документи, а й увійшли до керівних органів «НУ». Це, в свою чергу, забезпечить їй не тільки солідну фінансову базу для діяльності, а й соціальну.

По-друге, «НУ» заявила про серйозні наміри об'єднати всі опозиційні сили ліберально-демократичного і соціал-демократичного спрямування. Коли соціал-демократи, не потрапивши до новоукраїнського керівництва, вирішили вийти з об'єднання, з'їзд не тільки записав до Статуту, що всі колективні члени «НУ» повинні мати одного представника в президії незалежно від підсумків рейтингового голосування, а й прийняв спеціальну резолюцію. В ній говориться, що «НУ» об'єднується на основі союзу між ліберал-демократичними і соціал-демократичними силами. В. Філенко пояснив цю принципову позицію: «В умовах зародкового стану політичних партій, які не можуть серйозно впливати на ситуацію, майбутнє за рухами і об'єднаннями». І послався на приклад Народного руху. На його користь і досвід останніх років: у всіх посттоталітарних країнах до влади прийшли не якісь партії, а принаймні блоки партій чи багатопартійні народні фронти з якнайширшою соціальною базою підтримки — від академіка і підприємця до найманого робітника, якого теж треба і можна зацікавити в перевагах ринку.

Отже, «Нова Україна» в новій якості вийшла на політичну арену. В ній республіка одержала прообраз нового Народного руху. Тільки не національного чи національно-демократичного спрямування, а ліберально-демократичного і соціал-демократичного. В перспективі цілком можливе їхнє об'єднання на засадах пріоритетів демократії в певний політичний центр, якого так сьогодні не вистачає. А сьогодні «НУ» і Рух об'єдналися в антиурядовій і антипарламентській боротьбі. Не рахуватися з цією обставиною не зможе ні Президент Л. Кравчук, ні представники старої номенклатури, ні різноманітні «крайні». Вони шукатимуть своєї ходи у відповідь. Така перестановка — серйозна і вагома заявка на те, що ми кудись зрушимо. І якщо до капіталізму, то справді бажано, щоб у нього було людське обличчя. На відміну від соціалізму, якому теж хотіли надати такого самого виразу її-бо, набридло дивитися на гримаси.

Володимир СКАЧКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Облаштовуємося

БУДЕ, ЯК В АМЕРИЦІ?..

На цьому знімку — не приміщення філармонії. І не виставочний зал. Збудували його, триповерхове, для... чорних і білих «Волг» обкомівського начальства. А тепер у ньому оселилося акціонерне товариство «Горинь — сервіс — Лада» на чолі з президентом (він сидить за отим овальним вікном) Миколою ЛЯШЕНКОМ.

— Миколо Івановичу, хочу з вами говорити як автоаматор. Вашу фірму іменують не так урочисто, а просто — станція техобслуговування...

— Воно й справедливо, бо поки що ми займаємося переважно саме цим — «крутимо гайки». Але незабаром...

— Перепрошую, пане президенте, якраз і хотілося б з'ясувати: приміщення ви одержали, можна сказати, вищий клас, а чи буде тут вищий клас автообслуговування? Ну, наприклад, як в Америці — приїхав, віддав ключі, а сам пішов коктейлями забавлятися чи відео. Я, правда, не бачив, але розповідають.

— Я теж в Америці не бував. А ось, скажімо, у Німеччині — доводилося. Дійсно, віддав ключі — і не бігаєш, як у нас...

— «У нас» — це й у вас також? Автоаматор — жалюгідний прохач, а слюсар — неприступний пан? Не можемо без цього?

— Поки що, на жаль. Але буде і в нас «Америка». Маємо дві з половиною тисячі квадратних метрів виробничих площ, коли повністю «освоїмо» їх, буде десь 15 постів. А ще ж добудуємо цілий комплекс приміщень, де будуть розміщені кафе, бар, більярдна і таке інше. Спеціалісти у нас відмінні, а ринок, конкуренція примусять працювати на повну силу.

— Перспективи цікаві...

— А ще буде в нас спільне з угорцями підприємство, що реалізуватиме відновлені автомобілі — на перших порах закуплені за кордоном автомобілі марки ВАЗ, що були в ужитку. Ми їх продаватимемо за валюту, а за неї купуватимемо запчастини до іномарок. На третьому поверсі відкриємо спеціальний торговий салон. І все це не в далекій, так би мовити, перспективі, а вже ось-ось...

— А якщо у мене — тьху, тьху, тьху — поламалось авто, а тут вкрай потрібно їхати кудись у відрядження...

— У нас працюватиме пункт прокату.

— Ну, спасибі, заспокоїли.

Бесіду вів **Сергій МЕЛЬНИЧУК.**

Рівне.

КАПІТАЛ КИПИТЬ, А «ДЖЕРЕЛА» ПАРУЮТЬ

Антибізнес

Усі ми знаємо, як нелегко живеться нині молодим комерційним структурам. Податками їх душать, сировину продають за цінами, далекими від реальних, постійно трусять перевірками, все забороняють... одне слово, не дають дихати.

Але, як правило, чи не кожне друге правило має виняток. Саме таким є фірма «Тіво», створена в результаті реорганізації Ніжинського ТВО «Джерела». Хоча податкова інспекція міста й склала акт, за яким «Тіво» повинна повернути державі 6,7 мільйона карбованців несплаченого податку, цілком вірогідно, що документ залишиться побажанням. Адже «Тіво» подбала про свої прибутки, понастворювавши нових комерційних підприємств, заснувавши банк, куди й пішли несплачені державі податки.

Мал. Сергія ФЕДЬКА.

ДУЖЕ ВАЖКО БІЗНЕСМЕНАМ ЗА НИНІШНІХ ПОДАТКІВ. АЛЕ НЕ ВСІМ. ПІДОЗРИ ДЕЯКИХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ В ТОМУ, ЩО ВИНАХІДЛИВІ ПІДПРИЄМЦІ ШУКАТИМУТЬ ШЛЯХИ ПРИХОВУВАННЯ ПРИБУТКІВ, ЗБУВАЮТЬСЯ.

Ніжин поступово прощається з реаліями так званого «розвинутого соціалізму». Виростають, як гриби після дощу, то на одній вулиці, то на другій офіси фірм, малих підприємств. У деяких з них, як повідомили мені у міськвідділі внутрішніх справ, вже й зарплата сягнула 100 тисяч. З'явилися перші мільйонери. А що поробиш, хто вміє плавати-маневрувати у бурхливому ринковому морі, як щука у ставку, той і живе. Приміром, у творчому виробничому об'єднанні «Джерела» Українського фонду культури сидять нині, як мовиться, на бобах. Люди розраховуються. Банкрутство! А тим часом у фірмі «Тіво» та породжених нею підприємствах голови ламають, куди вкласти свої мільйони, яких наче яблук на яблуні.

У фонд розвитку Прилуцької тютюнової фабрики перераховано 5 мільйонів 60 тисяч карбованців, майже стільки ж — власній філії в Самарі. Аж завидки беруть декого.

Голова комісії з реорганізації Ніжинського підприємства № 2 ТВО «Джерела» В. Нечипоренко обурюється такою щедрою благодійністю: «Це звичайнісінькe приховування коштів від держави та оподаткування». І далі пояснює:

— Фірма «Тіво» з'явилася 17 грудня минулого року в результаті реорганізації нашого підприємства, яке згідно з угодою було забезпечене пільговим кредитом та основними засобами виробництва — магазином, швейним устаткуванням тощо. У четвертому кварталі 1991 року, користуючись пільгами і маркою фонду культури, підрозділ одержав, в основному від перепродаж величезних партій прилуцьких сигарет та херсонського вина «Золотий берег», кільканадцять мільйонів карбованців, купив брокерське місце за 1,5 мільйона, автомашини, радіо- та відеоапаратуру. І ось, заробивши без великих зусиль величезний капітал, не розрахувавшись з державою (недавня фінансово-господарська ревізія лише наданих нам документів показала, що не сплачено понад 6 мільйонів карбованців податку і 1,7 мільйона відрахувань об'єднанню), керівники підрозділу № 2 вирішили відокремитись від «Джерел». Будь ласка! Але ж набута власність Українського фонду культури, великого трудового колективу так просто не переходить до рук кількох засновників фірми «Тіво». Потрібен акт поділу. Засновники фірми — а це добре знані, із впливовими зв'язками в торговельних, фінансових колах люди міста — попросили дозволу спільно зробити його відразу після реєстрації «Тіво» в міськвиконкомі, — мовляв, закінчиться господарський рік, і тоді вся картина буде ясна. Ми довірливо дали згоду колишнім партнерам. Та після процедури реєстрації вони забули про обіцяне й рішуче відкидають наші цілком законні вимоги.

Одне слово, фонд культури залишився з носом. «Скориставшися зі свого службового становища, — пише про діяльність колишнього директора підприємства № 2 В. Яміна та його партнерів прокурору Ніжина голова правління обласного відділення Українського фонду культури В. Грипич, — засновники виробничо-комерційної фірми «Тіво» привласнили все майно, кошти та інші матеріальні цінності Ніжинського підприємства № 2 ТВО «Джерела» УФК, самого об'єднання, Чернігівського обласного відділення фонду культури. Дійшло до того, що, захопивши майно, приміщення об'єднання, засновники новоствореної фірми почали виганяти працівників об'єднання. Так, залишились без роботи різьбярі по дереву, майстри текстильно-виробництва». А навіщо цей фінансово невигідний тягар?

Точка зору представників «Тіво» на всі ці звинувачення дещо інша. «Яке зловживання службовим становищем?» — дивуються тут. Адже вони акуратно виконують постанову правління ТВО «Джерела» від 5 грудня 1991 року, за якою належить «засоби, одержані за рахунок прибутку, згідно з умовами установчого договору передати колективу засновників створеної виробничо-комерційної фірми».

— Якби ми не отримали цього документа, то, дійсно, претензії фонду культури були б справедливі, — заявив мені їх юрист М. Савченко.

Отже, ТВО «Джерела» самі підпиляли гілку, на якій сиділи? На перший погляд так і є... Хоча у згаданій постанові, яку складено неграмотно, бо вона тлумачиться двозначно, все ж чітко не зазначено, яку суму одержано за рахунок прибутків, що їх виділяють новій фірмі, не названо конкретних засновників (хто вони — весь колектив чи кілька осіб?). Крім того, у пункті 4 її сказано, що всі питання, пов'язані з реорганізацією, повинна вирішити комісія на чолі з В. Нечипоренком. Бо згідно з чинним законодавством України у подібних ситуаціях майно, кошти переходять правонаступникам лише за актом поділу (балансом). Де він? Його й досі нема.

Викликає чимало сумнівів і протокол від 31 грудня 1991 року загальних (?) зборів членів трудового колективу Ніжинського підприємства № 2 ТВО «Джерела», на яких розглянуто питання «Про поділ майна підприємства № 2 ТВО «Джерела» у зв'язку з його реорганізацією та припиненням діяльності». На них усього-на-всього десять (!) чоловік самочинно вирішили оголосити «Тіво» правонаступником вищезгаданого підрозділу і переказати його гроші та інші кошти на рахунок фірми. Законно? «Законно!». Адже присутні на зборах представляли дійсно колектив, бо, виявляється, усі інші його члени (а це понад 40 чоловік) того ж дня якимось чином подали заяви про звільнення. А тих, хто цього не зробили, «скоротили».

Отож, власниками мільйонів стали кілька спритних осіб. В. Ямін вважає, що й зі сплатою податків у нього все гаразд.

— Підприємство № 2 не було юридичною особою, — зазначив у розмові зі мною. — Згідно з установчим договором ми робили відрахування об'єднанню в сумі 20 відсотків доходу. А вже воно повинне сплачувати податок державі.

Ніби все вірно й логічно! Щоправда, за законодавством колишнього СРСР. Але ж з 1 жовтня 1991 року діє Закон України «Про системи оподаткування», за якими сплатниками податку на прибутки є й філіали, відділення суб'єктів господарської діяльності.

Я мав розмову з прокурором Ніжина В. Іваньковим, працівниками міськвідділу внутрішніх справ. Вони розводять руками — у діяльності «Тіво» немає кримінalу проти держави, крім несплати податку. Але стягування їх — прерогатива податкової інспекції. Фінансові ж претензії ТВО «Джерела» фонду культури можна задовольнити в суді. Все вірно. Та щоб повернути, приміром, 10 мільйонів карбованців, потрібно наперед сплатити суду 10 відсотків цієї суми... Де їх візьмуть банкрути? Замкнене коло?

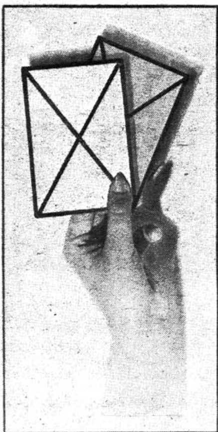
Виходить, що так. Отож безробітні швачки колишнього підприємства бомбардують керівництво «Джерел» постійними запитаннями: що робити? А там і самі не знають, як викрутитися зі складної ситуації. Фірма ж «Тіво», успішно долаючи труднощі, податкові рифи ринкового моря, набирає друге дихання в нелегкій боротьбі за нагромадження капіталу.

Сергій ПАВЛЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».

Ніжин
Чернігівської області

* * *

Коли матеріал готувався до друку, надійшло повідомлення з Ніжина: податкова інспекція міста склала акт, за яким «Тіво» повинна повернути державі 6,7 мільйона несплаченого податку. Та новоспечену фірму так просто тепер голими руками не візьмеш. Адже вона встигла швидко сховати кінці у воду, понастворювавши нові комерційні підприємства, заснувавши банк, куди перекочував добутий капітал.

Запитуйте — відповідаємо

НЕВЖЕ Й ЗАЛИШИМОСЬ ОШУКАНИМИ?

Колись усі ми щиро вірили закликам Ощадбанку, що гроші найкраще зберігати в його установах. Надійно, зручно і, дивись, якась сотня-друга за рік накапає... І ми не тільки вірили, а й переконувалися в перевагах його послуг — найзручніше й найвигідніше було зібрати кошти для придбання дорогої речі. Останнім часом все пішло шкереберть. Неупинне й хаотичне зростання цін підказало спритним ділкам інший вихід — гроші вигідніше вкладати в товари.

А як бути тим, хто нічого не може придбати за свої скромні, по карбованцю назбирані заощадження і продовжує тримати їх в Ощадбанку, сподіваючись на якесь чудо?

Про це — в багатьох листах до редакції. Читачів цікавлять і інші питання взаємозв'язків з Ощадбанком.

Голова Державного спеціалізованого комерційного банку України Анатолій Колесников охоче й відразу погодився дати відповіді на них.

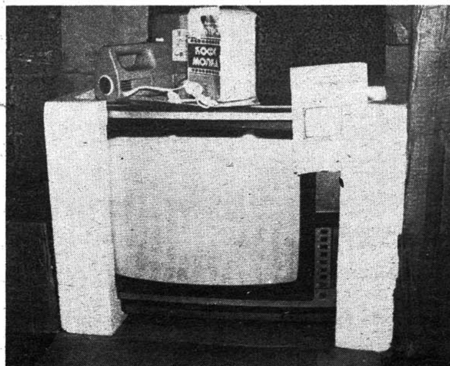

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

40 — ВИГІДНО, ТА НЕ ВСІМ

Просимо відповісти, як нараховуються 40-відсоткові компенсації по вкладах населення, які були проведені торік, а також, як можна використовувати ці кошти?

О. ШКУРОВСЬКИЙ
із Закарпаття,
Г. ЯКИМЕНКО
з Дніпропетровщини,
І. ЯРОШЕНКО
з Рівненщини.

— Відповідно до Указу Президента СРСР від 22 березня 1991 року «Про компенсацію населенню втрат від знецінення заощаджень у зв'язку з одноразовим підвищенням цін», який залишається чинним, проведено разову переоцінку грошових коштів населення, що перебували на вкладах, а також вміщених у сертифікати Ощадбанку, і державних цінних паперів.

Компенсаційні виплати здійснювались по всіх видах вкладів шляхом збільшення на 40 відсотків їх залишку на 1 березня 1991 року.

Грошові доходи, які були переказані вкладникам до 1 березня на кореспондентський рахунок установи Ощадного банку і зараховані після 1 березня 1991 року, компенсації не підлягали.

По вкладах, які були закриті у період з 1 по 25 березня 1991 року, компенсація також не нараховувалась.

Крім того, компенсація нараховувалась по вкладах, які були переоформлені у період з 1 березня до 1 травня 1991 року на нові умови строкових вкладів, по вкладах, відкритих вкладником на своє ім'я в березні 1991 року шляхом переоформлення з іншого рахунку по строкових та інших вкладах, або по тих, що утворилися внаслідок переоформлення в березні 1991 року строкового вкладу, який був на 1 березня 1991 року, з метою одержати певну суму і відкрити на своє ім'я в той же день новий рахунок на залишену суму вкладу. При цьому компенсація нараховувалась тільки на суму, що залишилась на зберіганні.

Суми компенсації, які не перевищували 200 карбованців, зараховувались на старий рахунок по вкладу і могли бути використані вкладником у будь-який час.

Суми компенсації понад 200 карбованців зараховувались на спеціальні рахунки з правом використання лише після 1 березня 1994 року.

Разом з тим передбачено перелік товарів і послуг, за які вкладникам надано можливість достроково використати цю компенсацію шляхом безготівкових розрахунків. З цим переліком можна ознайомитися в установах Ощадного банку.

МОЖЕ, ЩОСЬ І ПРИВАТИЗУЄМО

Як нараховуються 100-відсоткові компенсації по вкладах і який порядок використання цих коштів?

Ю. СИЛУЯНОВ
із Сумщини,
Н. ХАРЧЕНКО
з Івано-Франківська,
І. ЯРОШЕНКО
з Рівненщини.

— Відповідно до Указу Президента України від 6 березня 1992 року «Про компенсацію населенню втрат від знецінення заощаджень у зв'язку з лібералізацією цін» проводиться разова переоцінка грошових коштів населення що перебувають на вкладах в установах Ощадного банку України.

Установлено, що компенсаційні нарахування здійснюються по всіх видах вкладів (за винятком спеціальних, які були відкриті у зв'язку з попередньою компенсацією) шляхом збільшення на 100 відсотків їх залишку на 2 січня 1992 року. По вкладах, які були переоформлені або закриті після 2 січня 1992 року, компенсація також нараховується.

Суми компенсації зараховуються на спеціальні приватизаційні рахунки. Доход по цих рахунках не нараховується.

Зважаючи на великий обсяг роботи по нарахуванню компенсації по грошових вкладах населення, передбачено, що цю роботу установи Ощадного банку України повинні завершити до 1 липня 1992 року.

Що стосується використання нарахованої 100-відсоткової компенсації по вкладах, яка буде зарахована на приватизаційні рахунки, то ці кошти можуть бути використані згідно з чинним законодавством про приватизацію і Державною програмою приватизації для придбання житла, землі, майна державних підприємств.

САДОВОДИ, ВИБАЧТЕ

Як нараховуються компенсації на грошові внески членів садового товариства, що зберігаються на поточному рахунку в Ощадному банку?

В. АНДРІЙЧЕНКО,
голова садового товариства «Ювілейне» з Чернігова.

— Компенсація зазначених коштів, які перебувають на поточних рахунках в Ощадному та інших банках, Указом Президента України не передбачена.

ЩЕ ПОЧЕКАЄМО

Чи буде нараховуватися 100-відсоткова компенсація по сертифікатах Ощадного банку і Державних казначейських зобов'язаннях?

В. ПРИГУБЧУК
з Черкащини.

— Відповідно до згадуваного Указу Президента СРСР від 22 березня 1991 року проведено разову переоцінку грошових коштів населення в розмірі 40 відсотків, що вміщені в облігації Державної внутрішньої виграшної позики 1982 року, в Державні казначейські зобов'язання і сертифікати Ощадного банку.

Компенсаційні виплати громадянам по Державних казначейських зобов'язаннях і сертифікатах Ощадного банку, придбаних до 1 березня 1991 року, проводяться по закінченні строків, на які вони придбані, або після 1 березня 1994 року.

По цих цінних паперах 100-відсоткова компенсація не передбачена.

Установи Ощадного банку України вільно продають і купують Державні казначейські зобов'язання і сертифікати Ощадного банку.

Питання про дальший обіг цінних паперів на території України буде вирішувати уряд України.

МАБУТЬ, ДОВЕДЕТЬСЯ ПОВЕРТАТИ

Коли і як будуть видаватися товари по Державній цільовій безпроцентній позиці 1990 року?

В. ВОНСОВИЧ
з Хмельниччини,
П. ШЕВЧЕНКО
з Харкова.

— Умовами позики передбачалося, що видача товарів по облігаціях цієї позики повинна розпочатися в 1993 році. В першому півріччі 1992 року Міністерство зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі України повинно провести реєстрацію облігацій цієї позики за місцем проживання їх власників. Минулого року в деяких областях України було проведено реєстрацію облігацій на автомобілі. Що стосується всіх інших товарів, то реєстрацію на них Міністерство зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі України ще не проводило.

Якщо власник облігації цільової безпроцентної позики в 1993 році виявить бажання повернути облігацію установі Ощадного банку, то на вартість облігації йому буде виплачено відповідну компенсацію.

МОЖНА, ДОВГО ПОСТОЯВШИ В ЧЕРЗІ

Чи можна буде обміняти карбованці на купони багаторазового використання, коли я їду у відпустку в Україну, а також як одержати певну суму грошей з ощадної книжки купонами?

О. МЕДНАЯ
з Приморського краю.

— Відповідно з Тимчасовим положенням Національного банку в Україні організовуються пункти обміну для здійснення операцій по обміну карбованців на купони і навпаки для тих, хто прибуває в Україну з інших держав СНД або вибуває з республіки у відрядження, на відпочинок, лікування тощо.

Обмін карбованців на купони в обмінних пунктах проводиться громадянам, що прибули в Україну з інших держав СНД:

— у відрядження на підставі посвідчення про відрядження і документів, що засвідчують особу;

— на лікування і відпочинок в організованому порядку — при пред'явленні путівки до санаторно - курортної установи і документів, що засвідчують особу;

— на відпочинок і лікування в неорганізованому порядку після реєстрації в квартирно - посередницьких бюро або в інших організаціях, що виконують функції таких бюро, на підставі документів про сплату курортного збору і документів, що засвідчують особу.

Обмін карбованців на купони громадянам, які прибули в Україну з інших держав СНД з інших причин (похорони, весілля, родинні зв'язки тощо), здійснюється на підставі дозволу відповідних комісій при Радах народних депутатів.

Сума обміну карбованців на купони для громадян, що приїжджають в Україну, на одну особу встановлюється в розмірі мінімуму заробітної плати, який діє в Україні на момент обміну, з розрахунку на місяць.

Комісійний збір з громадян за здійснення обмінних операцій — 5 відсотків від суми обміну.

Обмін карбованців на купони і навпаки здійснюється у співвідношенні 1:1.

У разі невикористання або неповного використання купонів, одержаних в обмінному пункті в порядку обміну карбованців на купони, громадянин має право зробити зворотний обмін в обмінному пункті даної області (міста) при пред'явленні документ[а], на якому зроблена позна[чка] про обмін. При цьому сума повернення фіксується на пред'явленому документі.

При одержанні коштів з ощадної книжки, виданої установою Ощадного банку України, вкладнику видаються купони багаторазового використання.

ПОЖИВЕМО — ПОБАЧИМО

Як будуть обмінюватися грошові вклади населення на нову валюту?

І. ЛАЗОРКІН
з Полтави.

— Обмін вкладів, внесених до установ Ощадного банку України, на нову грошову одиницю буде встановлювати Національний банк України, про що населення України буде у свій час повідомлено через засоби масової інформації. На сьогодні таких правил нема.

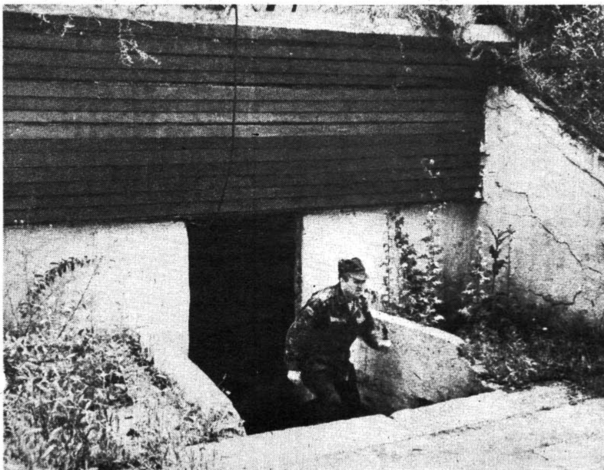
МОЖЛИВО, Й ЗМИЛУЮТЬСЯ

Ряд читачів пропонує ввести індексацію по вкладах людей похилого віку, пенсіонерів.

— Нині це питання вивчається і готуються відповідні пропозиції.

Працівники управління розвитку ощадної справи та цінних паперів Ощадбанку, яким А. Колесников доручив підготувати відповіді на запитання читачів, зробили це старанно і сумлінно. Й не їх вина, що відповіді такі невтішні. З трибуни Верховної Ради України дедалі частіше лунають голоси на справедливий захист інтересів скромних вкладників з урахуванням зростання цін і знецінення грошових вкладів. Але ті, кому належить відповідати на них, чомусь ухиляються від конкретної відповіді. І виходить, що виграли ті, у кого великі суми вкладів і ті, що у кілька разів збільшили свої стартові суми, вклавши їх в товари, речі. Поки що діє така державна політика. Політика, яка дозволяє розкошувати тим, хто робить собі гроші, плюючи на ту ж державу, яка чесних трудівників перетворює в ошуканих злидарів.

Підготував до друку
Яків ГАЛЬЧЕНКО,
редактор відділу листів і соціологічної інформації.

В ГОСТЯХ У «МОРСЬКИХ ДИЯВОЛІВ»

(Закінчення. Початок на 4—5-й стор.).

Вони — унікальні хлопці. Коли сталася трагедія з теплоходом «Адмирал Нахимов», їх теж кинули туди, і вони робили своє діло на грані людських можливостей, і там загинув мічман Юрій Поліщук, посмертно нагороджений орденом Червоної Зірки.

...Сьогодні у них захиталася палуба під ногами, бо немає ясності, яким буде завтрашній день Майського. А їх цього не вчили. Така небезпека у програму не входить, тому вони розгубилися, є навіть нарікання з боку місцевих правоохоронних органів на недисциплінованість матросів...

Скоріше б відчути під ногами твердий грунт!

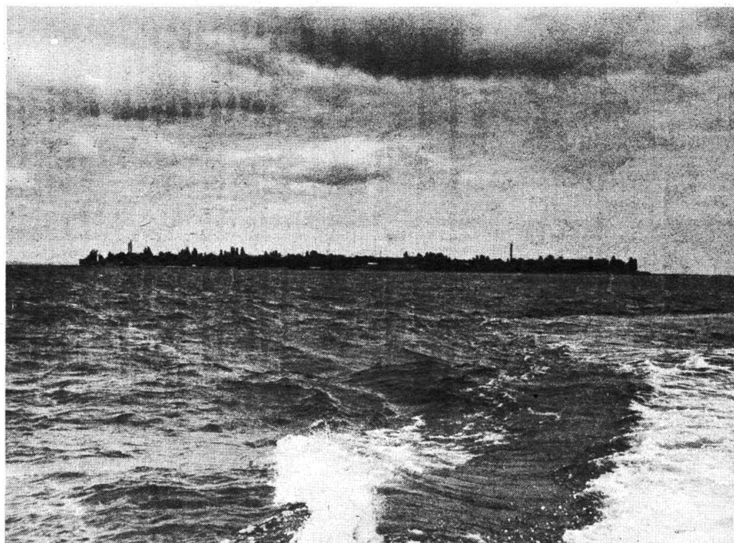
Володимир ПУЧКОВ.

На фото Бориса РИБАКОВА: старшина II статті Марина Сидорова; Юрій Баланов відгодовує не двох, а 70-х поросят... Усе інше — очевидне без слів.

ОБІЙШЛОСЯ БЕЗ СЕНСАЦІЙ

По дорозі з Америки до Німеччини — коротка зупинка у Парижі, розмови з тамтешніми політиками і журналістами про результати недавнього візиту Президента України до Франції.

На думку більшості співрозмовників, гість із Києва справив гарне враження. Французам заімпонувала його свобода слова без будь-яких рукописів та елегантність формулювань. Хто цього не вміє, той в очах французів програє. Мої знайомі з Ке д'Орсе, себто з МЗС, вважають, що час візиту Леоніда Кравчука не був вдалим. Він збігся з від'їздом Єльцина до Сполучених Штатів. І через те, що там на порядку денному стояли важливі переговори з ядерного роззброєння, всі засоби інформації сконцентрувалися на події у Вашингтоні. Візиту з Києва приділили менше уваги, бо він не мав ніяких сенсаційних елементів. І тому французька преса поставилася до цієї події спокійно.

Мої колеги з газет і телебачення вважали, що Київ повинен був пересунути дату візиту Кравчука до Парижа. А якщо вже хотів залишити передбачений термін, то треба було Україні запросити перед тим кількох французьких журналістів, які б у розмовах, репортажах і інтерв'ю, підготували відвідини українського Президента. Ну що ж, не доглянули цього, панове-урядовці нової незалежної держави. Хай принаймні з того промаху дечого навчаться на майбутнє, каже досвідчений редактор з газети «Монд».

Точка зору

Франція зацікавлена у співпраці з Україною особливо в царині економіки, а також у галузях культури, науки і мистецтва. Важливо, проте, подолати мовний бар'єр. Годі вимагати від французів, щоб вчили українську. Це має бути справою не тільки спеціалістів. В Україні знання французької мусить радикально поліпшитись. В економічній справі Франція може Україні багато дати. У неї передова технологія, наприклад, у таких галузях, як атомна енергетика, залізничний транспорт, фармакологія, архітектура. А щодо організації і адміністрування, то тут французи здавна були майстрами.

Широкі можливості для співробітництва на терені науки. Треба створювати спільні центри науки і культури. Особливо важливе завдання — порятунок дотеперішнього центру українознавства в місті Сарсель, що неподалік від Парижа. Уряд України повинен звернутися до уряду Франції з пропозицією реконструювати цей заслужений осередок української науки для спільних завдань у майбутньому. Там могли б перебувати молоді українські науковці, які поїдуть навчатися до Сорбонни, або мешкати дослідники, що працюватимуть у паризьких бібліотеках і архівах. Треба розгорнути ініціативу як з боку урядових і президентських інститутів, так, очевидно, і з боку наукових працівників Академії наук та вузів.

Богдан ОСАДЧУК,
дипломатичний оглядач «Голосу України».

Париж.

ЗІРОЧКИ НАД СТАРИМ ГОТЕЛЕМ

Контакти і контракти

Готель «Туркменистан» в Ашгабаті завжди вважався третьосортним. Але тепер, з усього видно, популярність його зросте. Нещодавно югославська фірма «Рад» розпочала реконструкцію цього комунального об'єкта. Фірма береться поставити весь необхідний облицювальний матеріал, фарбу, сантехнічне устаткування. Будівельники обіцяють, що вже через кілька місяців «Туркменистан» стане готелем міжнародного класу з чотирма зірочками. В ньому працюватимуть конференц-зал, бари, сауна та літній ресторан.

Огульбібі АМАННІЯЗОВА.

Ашгабат.

Фотофакт

БАЗАР БЕЗ РИНКУ

Поки керівництво держав Співдружності мудрує над тим, як з великого планового господарства виліпити великий есендівський ринок, громадяни суверенних республік розвели на території СНД незліченну кількість малих і ще дрібніших базарів. Як станція метро — так і ярмарок, як підземний перехід — так і лоток, як гастроном — так і поруч дві бабусі торгують кропом.

На знімку: Столєшников провулок у самому центрі російської столиці. Звідси навіть видно будинок Мосради. Саме сюди після розпорядження московського уряду перекочував базар, що недавно стояв табором біля «Дитячого світу». Покупців тут збирається чимало, торгівля йде досить жваво, бруду накопичується багато. А підмести базар і хоча б у такий спосіб цивілізувати його — нікому. От і тупцює народ на рідному смітті в надії вигідно продати імпортні товари.

Фото ІТАР — ТАРС.

РОСІЙСЬКІ ЕМІСАРИ В БОЛГАРСЬКІЙ СТОЛИЦІ

Нотатки з однієї прес-конференції

На зв'язку Софія

Зустріч болгарських журналістів з професором-політологом з «Червоного квадрата» Андроніком Міграняном відбулася нещодавно у російському культурно-інформаційному центрі (раніше — Будинку радянської науки та культури). З жуйкою в роті популярний аналітик представився: «Я — професор Московського інституту міжнародних відносин, експерт російського парламенту, працюю в Академії наук Росії, у Фонді Горбачова, в «Журнале деловых людей», на телебаченні — разом з Любимовим з «Погляду». Проте зарплату отримую поки що тільки в чотирьох місцях. Недавно побував в Америці, через місяць буду в Белграді. Я — один з небагатьох політологів у Росії, нас можна полічити на пальцях однієї руки.

Після чого пан професор хотів було висловити свою точку зору щодо майбутнього СНД, але кореспондент газети для глухонімих перебив його запитанням: «Чи продовжує в Росії існувати проблема соціалізму?» Шановний гість не розгубився і відповів, що проблема соціалізму сьогодні взагалі не актуальна, вона дискредитувала себе. «Наше суспільство поділилося на тих, хто за державу, тобто Росію, і тих, хто проти держави, тобто бажає розпаду Росії». Професор не погодився з тим, що СРСР ототожнюють у світі з російською імперією. «Ні, — сказав він, — СРСР — це була комуністично-ідеологічна імперія, яка цементувалася за рахунок росіян. За часів радянської влади найбільше постраждали саме росіяни».

Оскільки мова зайшла про імперію, точніше про її розпад, то професора попросили прокоментувати позицію Росії щодо Криму і ситуацію в Нагірному Карабасі. Пан Мігранян сказав, що підтримує рішення російського парламенту в тій частині, де мовиться про свавілля Хрущова. «Але Росія заявила, що не має територіальних претензій до України, — вигукнув хтось із газетярів. — Як же зрозуміти рішення російських депутатів щодо незаконності передачі Кримського півострова Україні?». На що професор відповів прямим текстом: «Зрозумійте, це — тиск на Україну. Політика! Якщо Крим вийде із складу України, то Росія буде його гарантом, оскільки там вона має величезні інтереси, насамперед флот». Далі пан з Москви нібито між іншим повідомив, що відступати Росії нікуди — авторитет вона втратила настільки, що «ще один крок назад — і все керівництво полетить».

У конфлікті між азербайджанцями та вірменами останні ведуть справедливу війну, переконував болгарських журналістів вірменин Мігранян. Тут руку підняв ваш кореспондент: «Цікаво, якби пан професор був українцем і чотири зарплати отримував не в Москві, а в Києві, то якою була б його позиція щодо Криму? Адже очевидно, що в Криму не враховується думка корінного населення — кримських татар!». На що професор відповів, що він прагне бути об'єктивним, а щодо корінного населення Криму, то, на його погляд, до татар там проживали греки, а ще раніше півострів заселяли кіммерійці, таври і скіфи, а в епоху палеоліту там мешкали неандертальці...

Потім хтось запитав у Міграняна про майбутнє болгаро-російських відносин. Професор і тут був відвертий: «Болгарія була ідеологічним пріоритетом Москви, нині ця потреба відпала. Для нас ваша країна не має навіть геополітичного значення. Та й останнім часом ви стали неслухняними».

Пан Мігранян — другий протягом двох останніх місяців (після Б. Пугачова, також експерта російського парламенту) емісар Росії в Софії, який несе в маси ніби своє приватне слово. Але воно дуже нагадує офіційну позицію Москви.

Після закінчення прес-конференції до мене підійшов колега з тутешнього журналу «Паралели» і попросив дати йому хоча б один примірник «Голосу України». Я мав із собою один грудневий номер. Він подякував і запитав: «А чому ваші люди сюди не приїжджають? Невже в Києві немає політологів?». Що я міг йому відповісти?..

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Експрес-новини

Алжирський уряд заявив, що органи безпеки допитують убивцю, який застрелив у понеділок Президента країни Будіафа. Стріляючи з автомата, злочинець також поранив 41 чоловіка. У заяві уряду говориться, що вбивця має видати інших людей, замішаних у трагедії. Досі жодне угруповання не взяло на себе відповідальності за злочин, проте найбільшу підозру викликають мусульманські фундаменталісти.

* * *

В аеропорту Сараєво приземлився французький транспортний літак з гуманітарною допомогою. Однак представники ООН заявляють, що рівень безпеки в аеропорту недостатній для здійснення повномасштабного перевезення гуманітарних вантажів.

На парламентській асамблеї Ради Європи, що триває в Будапешті, вчора обговорювалася ситуація в Югославії. Голова асамблеї Мартінес заявив, що Югославія має бути виключена з Ради Європи на знак протесту проти воєнних дій в республіках колишньої федерації. Тим часом представники Наради з безпеки і співробітництва в Європі на засіданні в Хельсінкі вирішують питання щодо позбавлення Сербії і Чорногорії членства в НБСЄ.

* * *

Ірландські та британські міністри, а також представники політичних партій Ольстера зустрілися вчора в Лондоні, щоб розробити програму переговорів щодо майбутнього Північної Ірландії. Як заявив прем'єр-міністр Ірландії Рейнольдс, ця зустріч стала виявом доброї волі усіма партіями Ольстера, урядами Великобританії та Ірландії.

* * *

Прем'єр-міністр Японії Міядзава прибув до США з офіційним візитом. Серед питань, які він планує обговорити з американською стороною,— російсько-японський спір щодо належності Курильських островів. Передбачається, що Міядзава проситиме у Президента Буша підтримати Японію в цьому питанні, а також узгодить з ним політичну лінію Японії перед зустріччю керівників країн «великої сімки» в Мюнхені.

* * *

Колишнього міністра оборони Філіппін Рамоса приведено до присяги як Президента країни. Він замінив на цьому посту Корасон Акіно, яка підтримала Рамоса під час виборчої кампанії. Вперше за останні 20 років передача влади відбулася мирним шляхом, але у столиці Філіппін здійснено кілька терористичних актів.

* * *

У Брюсселі опубліковано доповідь Всесвітнього єврейського конгресу, в якому зазначається, що в різних частинах світу, особливо в колишньому СРСР, спостерігається зростання антисемітизму. Доповідь опубліковано напередодні першої міжнародної конференції з проблем антисемітизму, яка відбудеться в столиці Бельгії 6—7 липня.

* * *

У парламенті Італії почалися дебати щодо програми і складу нової Ради міністрів країни.

Актуальне інтерв'ю

ДОБРИЙ ЗНАК ДАГОМИСА

23 червня в Дагомисі відбулася зустріч Президента України Леоніда Кравчука і Президента Росії Бориса Єльцина. На ній було обговорено найважливіші питання, що стосуються розвитку двосторонніх відносин.

На прохання вашого кореспондента в Москві про реакцію російського парламенту на цю важливу подію розповідає спікер Палати Республіки Верховної Ради Російської Федерації Микола Рябов.

— Миколо Костянтиновичу, ви в переговорах безпосередньо участі не брали. Тим важливіше дізнатися, з яким настроєм депутатський корпус Росії сприйняв результати зустрічі на вищому рівні?

— Буквально відразу після повернення нашої делегації до Москви зібралася Президія Верховної Ради, ми обмінялися думками.

Як повідомили учасники зустрічі, досягнуті результати вперше за час після біловезької зустрічі вселили в серця наших народів надію. Переговори велися в конструктивній обстановці, обидва президенти намагалися не уникати гострих проблем.

Взагалі, все тепер вкладається в рамки цивілізованих міжнародних контактів. Справді, проблемою, якої не торкалися зовсім, був Крим. І ось чому. Так, наш парламент прийняв нещодавно відповідні постанови по Кримському півострову. Та ми кажемо і казатимемо: жодних територіальних претензій до України Росія не має.

— Отже, ви вірите, що відносини між нашими країнами покращуватимуться не на деклараціях, а на ділі?

— Відповім вам не як державний діяч, а просто як людина. Я й у думках ніколи не допускав, що Росія й Україна можуть ворогувати.

Нехай наші країни існуватимуть окремо. Але ж це зовсім не означає, що порізно. Не випадково, що в Дагомисі укладено й економічну угоду. І повірте, це стало початком великого глибокого співробітництва в усіх сферах життя. Попереду — величезна спільна робота.

— Воно-то так, Миколо Костянтиновичу. Але звернімося тепер до історії з Чорноморським флотом. У Росії вже три власних флоти. Та яка кампанія ведеться, щоб прибрати до рук і четвертий — Чорноморський. Чи справедливо це?

— Ви, мабуть, у курсі, що на зустрічі Єльцин і Кравчук на відміну від адміралів знайшли політичне вирішення цього питання. Будуть на Чорному морі і російський, і український флоти.

Справа не в кількості військової техніки з обох сторін. Поділити есмінці і ракетоносці зовсім не складно. Треба подумати про людей, які на них служать. Створити їм такі умови, щоб служба була на радість, щоб відчували вони себе соціально захищеними.

До речі, в Дагомисі Президенти підписали угоду про охорону інтересів росіян, котрі проживають в Україні, і українців, котрі проживають в Росії. Це також добрий знак.

— Дякую за бесіду.

Інтерв'ю провів Володимир БАБЕНКО.

Москва.

Дослідження

ДАЙОШ КАПІТАЛІЗМ І... РІВНІСТЬ!

Серед незалежних держав Східної Європи місцеві власті в Росії й Білорусі найменш схильні до підтримки демократії й капіталізму. Такий один з висновків міжнародного дослідження, проведеного американським інститутом соціальних досліджень університету штату Гавайї у рамках програми «Нова демократія й місцеве самоврядування».

Як вказується у розповсюдженому повідомленні для преси, у ході цього дослідження було опитано близько 3 тисяч представників місцевої влади різних рівнів у більш аніж двохстах містах семи держав Східної Європи. Серед них Росія, Україна, Білорусь, Казахстан й Литва.

За даними дослідження, у здійсненні якого брали участь вчені 24 країн світу, «підтримка капіталізму надзвичайно сильна у Литві, Польщі й Словенії, слабша в Україні й надзвичайно слабка в Росії й Білорусі».

У той же час у Польщі й Словенії спостерігається найслабша «відданість економічній рівності», яка найсильніша в Україні й трохи меншою мірою — у Росії. Як зазначається у дослідженні, «за рівнем відданості економічній рівності Україна зрівнюється лише з Швецією» — єдиною країною Заходу, з якою проводилися зіставлення.

Опитування виявило, що «два основоположні принципи демократії — широка участь у демократичному процесі й політична рівність — мають слабку підтримку в усіх країнах Східної Європи, за винятком Словенії, причому ця підтримка найслабша в Росії, Білорусі й Литві».

Водночас автори дослідження стверджують, що «сильна відданість захисту прав національних меншин існує в усіх країнах регіону, за винятком Польщі».

Найбільші надії на здійснення у країнах Східної Європи демократичних перетворень і перехід до ринкової економіки автори дослідження пов'язують з молодим поколінням місцевих керівників.

Власкори повідомляють

Алма-Ата

ДІАЛОГ ЛЮДЕЙ ТА КУЛЬТУР

Міжнародний симпозіум-семінар «Схід—Захід. Діалог культур» відбувся в Алма-Аті.

Ініціаторами його проведення стали університет імені Аль-Фарабі та Інститут філософії Академії наук Казахстану. До казахстанської столиці прибули вчені з Індії, США, Англії та країн СНД. В діалозі брали участь і представники різних релігійних конфесій — мусульмани, православні, буддисти і кришнаїти. На семінарі заслухали близько трьохсот доповідей.

Доктор філософських наук, професор університету імені Аль-Фарабі Марат Хасанов, якому належить ідея цієї зустрічі, так визначив її мету й завдання:

— Особливість географічного положення Казахстану, цього своєрідного мосту між Європою й Азією, його багатонаціональний склад, інтерес до нього розвинених країн світу, які прагнуть поширити тут свій вплив, — усе це змушує нас визначитись у головному: що сьогодні є наша країна та її народ з точки зору суспільствознавців? І потрібно це не для безплідного теоретизування, а для вирішення нагальних практичних завдань — збереження стабільності та міжнаціональної згоди в цей непростий час.

Тетяна КОСТІНА.

Бішкек

ВІЗЬМІТЬ І НАС

Військова доктрина Киргизстану, що будується на оборонній концепції, знайшла підтримку й розуміння у членів делегації НАТО, яка побувала нещодавно в столиці республіки Бішкеці.

За словами спеціального радника генерального секретаря НАТО Кристофера Доннелі, який очолював групу, не виключено, що адекватною буде реакція і керівництва блоку.

Під час зустрічей гостей з державними діячами та парламентаріями обговорювалася можливість вступу республіки до Північноатлантичного блоку. «Взагалі, ми не проти такого членства, — заявив голова Держкомітету у справах оборони Киргизстану Джанібек Уметалієв. — Але теперішня ситуація в країні та в СНД в цілому поки що не дає змоги розв'язати це питання», — додав він.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Душанбе

ПОМ'ЯНУЛИ ХОМЕЙНІ

Представники таджицької делегації відвідали Тегеран, де брали участь у заходах, присвячених річниці смерті аятоли Хомейні, натхненника й організатора ісламської революції в Ірані.

До програми поїздки, окрім традиційних заходів, увійшли зустрічі з визначними державними й громадськими діячами, відвідання мусульманських святинь.

Усі витрати на переліт і перебування 170 гостей з Таджикистану взяв на себе Іран. «Така представницька делегація, — сказано було у повідомленні про візит, — обумовлена дедалі міцніючими контактами між Таджикистаном й Іраном».

Як стало відомо, у ході цих відвідин обговорювалися деталі наступного офіційного візиту Рахмона Набієва до Тегерана. Свого часу він дав слово, що його перший міжнародний візит як Президента Таджикистану простелеться саме туди.

Юрій КУШКО.

Застереження

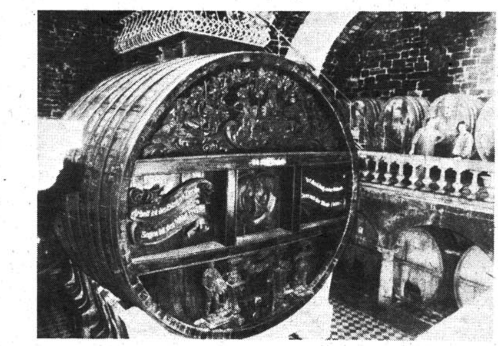
НОВОСИБІРСЬК— МІСТО НЕХЛІБНЕ

У багатьох містах Росії склалась важка демографічна обстановка. Новосибірськ у цьому відношенні не виняток. Природний приріст населення тільки за останній рік тут скоротився у п'ять разів. Такого не пригадують навіть старожили, що пережили війну.

Донедавна був Новосибірськ півторамільйонним містом. А тепер до цієї цифри йому не вистачає майже 50 тисяч городян.

Володимир ЧУПРЕНКО.

У ЖИТТІ ЗАВЖДИ Є МІСЦЕ ДЛЯ СВЯТА

Погляд

Достеменно відомо, що німці — великі любителі пива. Однак шампанське користується у них не меншим успіхом. Кому, втім, не до душі благородний легкий напій, що створює в колі друзів атмосферу радості та святково піднятого настрою... Продукція відомого підприємства-виробника у Фрейбурзі-на-Унструті (земля Саксонія-Ангальт) славиться своєю якістю далеко за межами Німеччини. Завод має більш ніж вікову історію.

На знімку: прикрасою й гордістю заводських підвалів служить величезна бочка, що знаходиться тут з 1856 року.

Після дворічної витримки в цих приміщеннях шампанське розливають уже в пляшки, призначені на продаж.

Фото Центральбільд — ІТАР — ТАРС.

КАРТИ В СТИЛІ «КРИМІНАЛ»

А як у них?

Джеффрі Дамер — вбивця і канібал, жертвами якого стали 16 чоловік у його рідному місті Мілуокі — мабуть, ніколи й не підозрював, що його портрет може з'явитися в багатьох американських сім'ях. Як не здогадувалися про це й багато інших злочинців, чиї зображення прикрашають гральні карти, що з'явилися нещодавно на американському ринку. На перший погляд нові колоди нічим, здавалося б, не відрізняються від звичайних старих. Але замість валетів, дам, тузів на них зображені вбивці, бандити, викрадачі дітей і просто людожери типу Дамера. Окрім самих портретів, на картах надруковано коротку інформацію, що містить основні біографічні дані того чи іншого рецидивіста: народився, навчався, вбив, спіймали, посадили.

Ідея цієї «комерційної» знахідки прийшла в голову керівництву каліфорнійської компанії «Екліпс ентерпрайзіз». Як свідчить представник фірми по зв'язках з громадськістю Кетрін Айронуод, зразу ж після появи в продажу нових карт покупці так швидко їх розкупили, що фірми з оптової торгівлі збільшили обсяг своїх замовлень на карткову продукцію як мінімум удвічі. Кількість покупців, зацікавлених цією продукцією, значно зросла після того, як телекомпанії Сі-ен-ен і Сі-бі-ес показали репортажі, в яких розповідалося про «оригінальні» карти. І це незважаючи на те, що обидві телекомпанії аж ніяк не розсипалися в похвалах новій вигадці.

Звичайно, немало людей в США виступають проти оспівування й романтизації злочинців, і вони мають намір добиватися коли не заборони на торгівлю цими картами, то хоча б накладення заборони на їх розповсюдження. Так, на думку члена сенату штату Нью-Джерсі Луїса Коско, необхідно заборонити продаж таких карт неповнолітнім американцям. Він висунув законопроект, згідно з яким за продаж таких карт малолітнім дітям на торговців накладатиметься штраф розміром 1500 доларів. Крім того, їх можуть ув'язнити на строк близько півтора року.

Думки про те, що збут такого товару треба припинити, причому зробити це якнайшвидше, дотримується і Джон Стейн з Національної організації по наданню допомоги жертвам злочинів, а також багато інших.

Зі свого боку компанія-виробник запевняє, що нічого страшного зовсім не відбувається.

По-перше, ідея таких гральних карт абсолютно не нова для Америки, заявила Кетрін Айронуод. Вперше такі карти з'явилися в США ще 1889 року, і на них були зображені знамениті морські пірати. В 30-ті роки популярністю користувалися колоди із зображенням відомих американських гангстерів. А наприкінці 40-х років з'явилися на ринку й карти, що називалися «Жахи війни». На них зображували Гітлера, Герінга, Гіммлера та багатьох інших нацистських злочинців.

По-друге, карти супроводжуються лише найнеобхіднішою інформацією, але аж ніяк не розписують злочини в яскравих фарбах, і аж ніяким чином не романтизують злочинців.

А по-третє, з карт діти не можуть дізнатися ні про що таке, про що не повідомлялося б кожного дня по радіо, по телебаченню або ж на перших сторінках газет.

Олексій АГУРЄЄВ.

Нью-Йорк.

Андрій БІЛИНСЬКИЙ

Добре усвідомлюємо, що пропонована стаття торкається теми болючої і вкрай важливої. Хто вони — члени ОУН—УПА! Герої чи зрадники! Мученики чи мучителі! Неоднозначна сама історія України, бо була вона на сотні років затягнута в чужоземне панування. Боротьба за свободу велася різними способами, різними людьми, зокрема й вояками Української Повстанської Армії. Вивчення і осмислення цієї непростої сторінки нашої минувшини тільки-но починається. Ми публікували чимало матеріалів, у яких розповідалося про героїзм і мужність учасників національно-визвольної боротьби в Західній Україні. Ми й надалі будемо їх публікувати. Проте сьогодні нам видається вкрай важливим ознайомити наших читачів і з іншою точкою зору. Тим більше, що висловлюється вона авторитетним й шанованим у всьому світі автором. Це Андрій Білинський — професор, політолог, громадянин Німеччини, українець за походженням.

Ще трохи про автора. Він пережив сталінські табори, важкі дороги чужини. По-різному ставляться до нього українські емігранти: від активного несприйняття до не менш активного схвалення. В Мюнхені він видає власним коштом часопис «Панорама», в якому часто виступає із різноманітними політологічними оглядами, які привертають загальну увагу.

Ми й далі готові давати можливість виступати на наших сторінках авторам, які мають різні погляди на цю та інші проблеми і нашої історії, і нашого сьогодення.

«Вісті з України» № 13/1992 р. опублікували «Звернення до Верховної Ради України, Президента України Леоніда Кравчука», підписане вісьмома професорами вузів України. Ці професори пишуть: «...але перемога Правди і Розуму була би неповною, якби високий Парламент України не дав справедливої оцінки національно-визвольній боротьбі ОУН — УПА проти поневолювачів за утвердження Незалежної Соборної Української Держави, не повернув борцям за волю чесного імені... Ми, вихідці з західноукраїнських областей, очевидці визвольної боротьби в умовах окупаційних режимів, стверджуємо, що ОУН — УПА вели справедливу боротьбу за визволення українського народу і вимагаємо правдивої оцінки цих дій... Просимо відновити історичну справедливість про національно-визвольну боротьбу ОУН — УПА і внести відповідні зміни до Закону про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні».

Коли парламент України справді захотів би зайнятися реабілітацією ОУН—УПА, то мусив би спершу створити відповідну комісію для дослідження історії цієї визвольної боротьби. Гадаємо, що не робимо помилки, висуваючи це питання на сторінки преси для публічного обговорення. Відомо, що в цій боротьбі було не тільки світло, а й тіні, поважні тіні.

Пригадується недавня зустріч одного гостя з Києва з українцями міста Сіднея (Австралія). Доповідач зупинився на подіях, які довели до блискучого успіху референдуму у справі незалежності України: Визвольна боротьба 1917—1919 років, робота, пророблена в період Радянської України, і Чорнобиль. Один з присутніх запитав: А чому ви не згадали про ОУН — УПА! На це присутні почули таку відповідь: «Знаєте, скільки брехні нам говорили в Союзі про останню війну, також і про УПА. Українські радянські війська боролися проти УПА, тисячі загинули по обох сторонах. У Радянській Україні батьки щорічно згадували про смерть своїх дітей у боях з «бандитами» УПА. А інша частина населення відправляла панахиди по своїх синах, що згинули в боях з «комуністами». Ми не хочемо зараз розкривати ці рани і ділити суспільність на два табори».

Заля привітала цю відповідь оплесками.

Правда, що радянськоукраїнська громадськість до 1986 року знала про ОУН-УПА тільки як про «бандитів», а, з другого боку, проводи різних фракцій ОУН в післявоєнний період видали масу глорифікаційних публікацій про ОУН—УПА, промовчуючи свідомо тіні. Зараз докладається всіх зусиль, щоб ця глорифікаційна література отримала схвалення від найвищих органів України.

Журналісти українських часописів (наприклад, «Літературної України», журналу «Київ» та інших) публікують статті про Степана Бандеру, щоб читачі знали, що такий був і ким він був. Юрій Покальчук поїхав до Нью-Йорка і провів розмову з одним з чільних діячів ОУН, Миколою Лебідем, публікуючи її потім в журналі «Київ» № 1/1991 («Бандера, Лебідь та інші»). Звичайно, така інформація не може бути об'єктивною. Такий метод розкривання істини має свої поважні негативи: він говорить тільки про те, що були люди, які організовували, боролись, одним словом, були і жили, але НЕ ДАЄ ОБ'ЄКТИВНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ОЦІНКИ ЇХНІЙ ПОЛІТИЦІ.

Кажуть, що політика — це мистецтво можливого. Гра в шахи — це також мис... можливого. Шахіст, роблячи хід, ще не ...є, яку відповідь він отримає від свого против-

Точка зору

СВІТЛО І ТІНІ ОУ...

ДО ГЕНЕАЛОГІЇ ОУН

Після Першої світової війни Західна Україна знайшлася в особливій ситуації. До 1923 року вона жила надією, що західні держави позитивно поставляться до домагань українців. До цього були причини, наприклад, англійці не хотіли так беззастережно віддавати Польщі бориславську нафту. Тому постанова Ради Амбасадорів від 14.III. 1923 року про прилучення Галичини до Польщі викликала серед українського населення Галичини глибоку депресію. Воно відповіло протестами: бойкотували вибори до польського сейму, трактували польську владу як окупанта. Творилися різні конспіративні групи. Колишні старшини УГА (Української Галицької Армії) заснували були Українську Військову Організацію (УВО) з полковником Євгеном Коновальцем на чолі, спрямовуючи її діяльність в негативну течію опору й протесту.

Та роки минали. Українські політики побачили, що політика негативізму має погані наслідки для самих українців. Адже треба організовувати шкільне, культурне й економічне життя, а це можна робити тільки в легальних формах, спираючись на закони польської держави, отже, треба цю дійсність визнати. Тому українські партії — Українське національно-демократичне об'єднання (УНДО), Українська соціалістично - радикальна партія (УСРП), Українська соціал-демократична партія (УСДП) і Українська католицька народна партія (УКНП) — погодилися на стратегію: іти в польський парламент, відстоювати там інтереси українського населення під Польщею і демонструвати перед культурним світом, що «українське питання» не полагоджене. Напевно діяльність цього «легального табору» не була досконалою, але їхня стратегія і діяльність заслуговує на більшу увагу з боку історичного дослідника. Існувала ще Комуністична партія Західної України (КПЗУ) з концепцією прилучення Західної України до УРСР.

Вибори до сейму відбулися 1928 року. В той час мала група старшин УГА з полк. Коновальцем перебувала на еміграції. Їм видавалося, що вони очолюють політику активного опору проти Польщі і в тій якості є представниками українського народу на Заході. Нова стратегія легальних політичних партій була для них приголомшуючою. Це було причиною концепції об'єднати цілий табір політичного негативізму, надаючи йому суцільну політичну й організаційну форму. Наприкінці січня 1929 року відбувся у Відні (отже «на еміграції») «Конгрес українських націоналістів» з представниками Групи Української Національної Молоді, Легії Українських Націоналістів, Союзу Української Націоналістичної Молоді і УВО. З Галичини прибуло кілька молодих ідеалістів, які в Конгресі не відігравали особливої ролі. Слово «конгрес» може викликати в читачів припущення, що в ньому взяли участь сотні різних представників і що відбувалися гострі дискусії на теми стратегії і тактики національної революції. Та це далеко не так. Там було тільки 30 людей. Постановлено створити Організацію Українських Націоналістів (ОУН) з прицілом підняти національну революцію на всіх українських землях; прийнято постанови, «устрій» і програму... без дискусій, отже, все було до того приготоване у вузькому колі.

ІДЕОЛОГІЯ НАЦІОНАЛІЗМУ

Конгрес прийняв «Устрій ОУН» в (інших виданнях говорилося про «постанови Конгресу»). Це дуже цікавий документ. Перший його розділ «Політичні засади» має цілий ряд підрозділів, з яких найважливішим є підрозділ А «Загальні означення». Всі дальші підрозділи — це нариси того, як виглядатиме устрій... **майбутньої** української держави. Приклад: «Б. Державний устрій. Форма української державної влади **буде**...», «В. Соціально-економічні постанови. Українська держава **буде**...». З цього ряду вирізнявся тільки останній підрозділ «Організація Українських Націоналістів», в якому говорилося не про те, чим вона буде в майбутній державі, а які її завдання **в даний момент.** В тому розумінні цей підрозділ становить одне ціле з першим підрозділом «Загальні означення». З них можна зрозуміти ідеологію українського націоналізму.

Там між іншим була мова про сутність «нації»: «Нація є найвищий тип людської спільноти, що при найбільшій своїй психологічній розбіжності має свою одну внутрішню форму, витворену на грунті подібного природного положення, спільного пережиття історичної долі та невпинного стремління здійснитися в повноті силової натуги».

Непоінформованих читачів може вражати кострубатість самого поняття. Адже в той час у Франції французькою нацією називали сукупність виборців, в інших західних державах — сукупність громадян даної держави незважаючи на їх національність, віросповідання, колір шкіри тощо. Такі поняття не підходили для українців. Більшість з них були громадянами СРСР—УРСР, 6 мільйонів українців під Польщею —громадянами Польщі, інша їхня меншість—громадянами Румунії і Чехословаччини. Коли виходити із «західних» понять нації, то довелось би сказати, що української нації нема. Тому ця постанова Конгресу була необхідною. Її зміст уточнюють і розгортають наступні постанови. Вони стверджують, що «через державу стає нація повним членом світової історії», отже, «для української нації в стані її політичного поневолення начальним постулатом є створення політичноправної організації, означеної: Українська Самостійна Соборна Держава».

Чи таким підходом ОУН різнилася ідеологічно від легальних національних партій Західної України? **Категорично ні!** Всі вони були тієї думки, що український народ знаходиться в стані поневолення і що його метою є визволитися, себто здобути власну національну державу, яка загарантує йому повний вільний розвиток. Таким чином, ідеологічно всі вони були українськими націоналістами. Різниця між ОУН і легальними політичними партіями полягала в тому, що ці останні не обмежувалися плакатуванням «кінцевої мети», а виходили з того, що український народ навіть у стані поневолення мусить жити, розвиватися, відстоювати свої інтереси — політичні, культурні, економічні.

Треба мати на увазі, що становище українців під Польщею було дуже важке. 80 відсотків населення Західної України — це були селяни. 20 відсотків проживали в містах, більшість з яких були поляки і євреї. Коли брати до уваги українське населення, то воно в більш ніж 90 відсотках проживало на селах. Прошарок інтелігенції в містах був дуже малий. Селянство було бідне. Коли хтось із них мав 5 гектарів землі, то він вважався «багачем». Промисловість була нерозвинутою, відплив селян до міст був майже повністю загальмований. Поляки не допускали українців до державних урядів. Школи були польськими. На 6 мільйонів українців було всього кілька державних українськомовних гімназій. Українцям довелось втримувати приватне народне шкільництво власним коштом. Треба було втримувати по селах читальні «Просвіти» власним коштом. Треба було організувати кооперацію закупівлі і збуту, кредитну кооперацію, товариства «Сільський господар», щоб створити передумови для мінімального розвитку сільського господарства. Це був так званий «органічний сектор». Його розвиток — це була **реальна політика.** Вислів «реальна політика» в

ряд... ОУН
шив ... до с...
втіленням ...
низького, т...
го зміст бу...
їхньої «рев...
ки».

Кон...
нями не за...
ньому підр...
говорилося...
Українсько...
борної Де...
свого політ...
не визнаюч...
родних акт...
нов, що ст...
національн...
зірвання с...
пили, ОУН...
категоричн...
всіх тих, с...
які ньому ...
ськ. ... нац...
чи пасивн...
ся...».

Кожний, ...
знається в...
народному ...
ся, що це ...
30 людей ...
на не визн...
них сил в ...
Версальсь...
більшовиц...
Сході Євр...
знавання ...
ня цього ...
держав т...
справою ...
коли, Вас...
зовсім ви...
якомусь п...

Та ми ...
щасливе ф...
ве для ре...
лістів. З ...
намагання...
ти себе л...
ким парті...
і ціле ле...
не україн...
України, ...
що Верс...
нас скрив...
нам не д...
мо іншог...
ти цей ст...
формах ...
національ...
цева мет...
майбутнь...
бути полі...
на дуже ...
требує б...
кретних ...

...мусив би спершу створити відповідну ...комісію для дослідження історії цієї ви...звольної боротьби. Гадаємо, що не ро...бимо помилки, висуваючи це питання ...а сторінки преси для публічного обгово...рення. Відомо, що в цій боротьбі було не ...тільки світло, а й тіні, поважні тіні.

...Пригадується недавня зустріч одного гостя ...з Києва з українцями міста Сіднея (Австра...лія). Доповідач зупинився на подіях, які до...вели до блискучого успіху референдуму у ...справі незалежності України: Визвольна бо...ротьба 1917—1919 років, робота, пророблена ...в період Радянської України, і Чорнобиль. ...Один з присутніх запитав: А чому ви не зга...дали про ОУН — УПА! На це присутні почу...ли таку відповідь: «Знаєте, скільки брехні нам ...говорили в Союзі про останню війну, також ...про УПА. Українські радянські війська бо...ролися проти УПА, тисячі загинули по обох ...сторонах. У Радянській Україні батьки щоріч...но згадували про смерть своїх дітей у боях ...з «бандитами» УПА. А інша частина населення ...відправляла панахиди по своїх синах, що зги...нули в боях з «комуністами». Ми не хочемо ...зараз розкривати ці рани і ділити суспіль...ність на два табори».

...Заля привітала цю відповідь оплесками. Правда, що радянськоукраїнська громадськість до 1986 року знала про ОУН-УПА тільки як про «бандитів», а, з другого боку, проводи різних фракцій ОУН в післявоєнний період видали масу глорифікаційних публікацій про ОУН—УПА, промовчуючи свідомо тіні. Зараз докладається всіх зусиль, щоб ця глорифікаційна література отримала схвалення від найвищих органів України.

Журналісти українських часописів (наприклад, «Літературної України», журналу «Київ» та інших) публікують статті про Степана Бандеру, щоб читачі знали, що такий був і ким він був. Юрій Покальчук поїхав до Нью-Йорка і провів розмову з одним з чільних діячів ОУН, Миколою Лебідем, публікуючи її потім в журналі «Київ» № 1/1991 («Бандера, Лебідь та інші»). Звичайно, така інформація не може бути об'єктивною. Такий метод розкривання істини має свої поважні негативи: він говорить тільки про те, що були люди, які організовували, боролись, одним словом, були і жили, але НЕ ДАЄ ОБ'ЄКТИВНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ОЦІНКИ ЇХНІЙ ПОЛІТИЦІ.

Кажуть, що політика — це мистецтво можливого. Гра в шахи — це також мис...о можливого. Шахіст, роблячи хід, ще не ...ає, яку відповідь він отримає від свого противника. Тому він мусить думати, передбачати, мати свою стратегію і тактику, яка наприкінці виправдається або ні. Партію можна записати і через якийсь час можна повторити. Аналітик тої партії може встановити, котрий із ходів був добрий або злий і чому партія для одної сторони закінчилася позитивним, а для другої негативним результатом. Такий аналіз уже не мистецтво, аналітик не потребує передбачати. Проте він може дати оцінку якості гри шахіста. Таких аналізів і такої оцінки нам потрібно, коли йдеться про українських політиків і політичних діячів, байдуже — буде це Хмельницький, Петлюра чи Бандера. Коли цього не буде, то малюватимемо ікони, молитимемося до них і не бачитимемо, що ЦЕ НАМ НІЧОГО НЕ ДАЄ. Не забуваймо, що політика може бути доброю або злою. На добрій можна вчитися, зі злою — робити висновки. Добра є ця, що призводить до конкретного успіху, зла — коли цього успіху немає. Не забуваймо, що в минулому ми боролися і... програвали, значить, десь ми робили помилки. Винними були не тільки «воріженьки», але й наш... ...літична бездарність.

...з цим критерієм слід нам підходити й до ОУН—УПА.

Треба було «крайових провідників», провідників «крайової екзекутиви ОУН». Серед громадян у зрілому віці не знайшлися такі провідники. Вони ж бачили авантюристський характер нової ОУН й не думали ангажуватися в організацію, яка висувала такі глобальні цілі. Тому ОУН закинула свої сіті на студентську й шкільну молодь. Ю. Покальчук пише у «Києві», що Микола Лебідь «вступив» в ОУН, маючи 16 років. Тут треба уточнити: в підпільну конспіративну організацію не можна «вступати», до неї «втягають», «вербують». В такому віці завербували не тільки Лебідя, але й Бандеру та масу інших. Юнак в такому віці не придатний до політичної діяльності, він не в силі розуміти найпримітивніші політичні проблеми. Але коли його питають, чи він хотів би бути членом «однієї» підпільної організації, то в нього немає сил сказати «ні». А коли дають йому вивчити «декалог українського націоналіста», інформують про мету ОУН, про те, що незалежність України можна здобути **тільки** «збройним повстанням проти всіх окупантів», то ця молода людина попадає в своєрідний транс, знаходиться в стані якогось гіпнозу. Йому кажуть, що він, як член ОУН, має віддати все для України, навіть своє життя. Він це потверджує, не здаючи собі справи з того, що це значить. Потім його «заприсягають» на вірність ОУН, включають в якусь «чвірку» чи «п'ятку». Таким чином, шлях того юнака в життя визначений. Він робив, точніше — мав робити все, що йому підказували його зверхники.

...О І ТІНІ ОУН—УПА

...дника. Існу... ...істична пар... ...аїни (КПЗУ) ...илучення За... ...о УРСР.

...іму відбули... ...той час ма... ...шин УГА з ...ем перебува... ...Їм видава... ...олюють по... ...опору про... ...тій якості є ...українського ... Нова стра... ...політичних ...них приго... ...було причи... ...об'єднати ці... ...ичного нега... ...йому су... ...й організа... ...прикінці січ. ...відбувся у ...еміграції») ...ських націо... ...едставниками ...кої Націона... ...егії Українсь... ...в, Союзу Ук... ...іоналістичної ...З Галичини ...олодих ідеа... ...ресі не віді... ...ої ролі. Сло... ...же виклика... ...пущення, що ...участь сотні ...авників і що ...рі дискусії ...ії і тактики ...волюції. Та ...к. Там було ...й. Постанов... ...Організацію ...Націоналістів ...ом підняти ...еволюцію на ...их землях; ...анови, «уст... ...... без диску... ...було до того ...вузькому ко...

...ОГІЯ ...АЛІЗМУ

...няв «Устрій ...виданнях го... ...«постанови ...дуже цікавий ...ий його роз... ...засади» має ...ідрозділів, з ...ішим є під... ...ьні означення». Всі дальші підрозділи — це нариси того, як виглядатиме устрій... **майбутньої** української держави. Приклад: «Б. Державний устрій. Форма української державної влади **буде...**», «В. Соціально-економічні постанови. Українська держава **буде...**». З цього ряду вирізнявся тільки останній підрозділ «Організація Українських Націоналістів», в якому говорилося не про те, чим вона буде в майбутній державі, а які її завдання **в даний момент.** В тому розумінні цей підрозділ становить одне ціле з першим підрозділом «Загальні означення». З них можна зрозуміти ідеологію українського націоналізму.

Там між іншим була мова про сутність «нації»: «Нація є найвищий тип людської спільноти, що при найбільшій своїй психологічній розбіжності має свою одну внутрішню форму, витворену на грунті подібного природного положення, спільного пережиття історичної долі та невпинного стремління здійснитися в повноті силової натуги».

Непоінформованих читачів може вражати кострубатість самого поняття. Адже в той час у Франції французькою нацією називали сукупність виборців, в інших західних державах — сукупність громадян даної держави незважаючи на їх національність, віросповідання, колір шкіри тощо. Такі поняття не підходили для українців. Більшість з них були громадянами СРСР—УРСР, 6 мільйонів українців під Польщею — громадянами Польщі, інша їхня меншість — громадянами Румунії і Чехословаччини. Коли виходити із «західних» понять нації, то довелось би сказати, що української нації нема. Тому ця постанова Конгресу була необхідною. Її зміст уточнюють і розгортають наступні постанови. Вони стверджують, що «через державу стає нація повним членом світової історії», отже, «для української нації в стані її політичного поневолення начальним постулатом є створення політично-правної організації, означеної: Українська Самостійна Соборна Держава».

Чи таким підходом ОУН різнилася ідеологічно від легальних національних партій Західної України? **Категорично ні!** Всі вони були тієї думки, що український народ знаходиться в стані поневолення і що його метою є визволитися, себто здобути власну національну державу, яка загарантує йому повний вільний розвиток. Таким чином, ідеологічно всі вони були українськими націоналістами. Різниця між ОУН і легальними політичними партіями полягала в тому, що ці останні не обмежувалися плакатуванням «кінцевої мети», а виходили з того, що український народ навіть у стані поневолення мусить жити, розвиватися, відстоювати свої інтереси — політичні, культурні, економічні.

Треба мати на увазі, що становище українців під Польщею було дуже важке. 80 відсотків населення Західної України — це були селяни. 20 відсотків проживали в містах, більшість з яких були поляки і євреї. Коли брати до уваги українське населення, то воно в більш ніж 90 відсотках проживало на селах. Прошарок інтелігенції в містах був дуже малий. Селянство було бідне. Коли хтось із них мав 5 гектарів землі, то він вважався «багачем». Промисловість була нерозвинутою, відплив селян до міст був майже повністю загальмований. Поляки не допускали українців до державних урядів. Школи були польськими. На 6 мільйонів українців було всього кілька державних українськомовних гімназій. Українцям довелось втримувати приватне народне шкільництво власним коштом. Треба було втримувати по селах читальні «Просвіти» власним коштом. Треба було організувати кооперацію закупівлі і збуту, кредитну кооперацію, товариства «Сільський господар», щоб створити передумови для мінімального розвитку сільського господарства. Це був так званий «органічний сектор». Його розвиток — це була **реальна політика**. Вислів «реальна політика» в ряд... ОУНівців був... залишив... до останньо... часу втіленням чогось негідного, низького, тільки тому, що його зміст був протилежністю їхньої «революційної політики».

Кон... ОУН ... питаннями не займався. В останньому підрозділі «Устрою» говорилося: «Беручи ідею Української Самостійної Соборної Держави в підставу свого політичного діяння та **не визнаючи всіх тих міжнародних актів, умов та установ, що стан українського національно-державного розірвання створили та закріпили**, ОУН ставить себе в категоричне противенство до всіх тих сил, своїх і чужих, які цьому становищу україн... націоналістів ...тивно чи пасивно протиставляться...».

Кожний, хто хоч трохи визнається в політиці і в міжнародному праві, питатиметься, що це значить, що група 30 людей прокламує, що вона не визнає укладу політичних сил в Європі як наслідку Версальського трактату і більшовицької революції на Сході Європи? Питання визнавання чи невизнавання цього стану є справою держав та їх урядів, а не справою Івана, Євгена, Миколи, Василя та інших, які зовсім випадково зійшлися з якомусь приміщенні у Відні.

Та ми поминаємо це нещасливе формулювання, типове для революційних націоналістів. З нього пробивається намагання ОУН протиставити себе легальним українським партіям. Ці останні, як і ціле легально зорганізоване українське життя Західної України, відстоювали думку, що Версальський трактат нас скривдив і його наслідки нам не до душі, але не бачимо іншого виходу, як **визнати цей стан** і в легальних формах мобілізувати наші національні сили. Сама кінцева мета — це тільки візія майбутнього. Якщо це має бути політична мета, то вона дуже далека й тому потребує ближчих етапів, конкретних політичних цілей сьогодення, бо тільки з них може виростати завтрашній день. Так є в кожній політиці, так повинно бути й в українській національній політиці.

Між легальними політичними партіями і ОУН не було розбіжностей в ідеології, зате були принципові розходження в питаннях політичної стратегії. ОУН бачила рацію свого існування і діяльності в іншій стратегії, **стратегії революційної боротьби, не маючи до того жодних засобів: ні відповідних кадрів, ні зброї**, коли не рахувати гучних фраз, лозунгів і плакатів. В «Устрою ОУН» в підрозділі «військова політика» говорилося: «Організація української військової сили буде поступово розвиватися, а її форма мінятися **відповідно до трьох етапів політичного стану України:** ворожої займанщини, національної революції, державного закріплення. В обставинах ворожих займанщин підготовку українських народних мас до збройної боротьби, а зокрема підготовку організаторів та вишколених провідників, перебере окремий військовий осередок. **Лише військова сила, що спиратиметься на озброєний нарід, готовий уперто та завзято боротися за свої права, зможе звільнити Україну від займанців та вможливить упорядкування Української Держави».** В основному все це правильно сказано, **не сказано тільки, звідки взяти цю збройну силу та ще й у таких розмірах, щоб можна було одним махом прогнати з України всіх займанців.** Без відповіді на це питання ціле вгорі процитоване речення — це плакат!

У ЛЬВОВІ...

Все це було у Відні. Папір витримав усе. Та ці папери помандрували до Льво...

Це не випадок, що Степан Бандера, маючи 22 роки, став референтом пропаганди в Краєвій екзекутиві ОУН, маючи 24 роки, став «краєвим провідником», себто головою цієї екзекутиви. Іншими членами тієї екзекутиви в тому числі були: Іван Малюца (оргреферент), Богдан Підгайний (бойовий референт), Ярослав Стецько (пропаганда), Володимир Янів (ідеологія). Помічниками Підгайного були Мигаль і Качмарський. Всі вони ровесники, або майже ровесники Бандери, ні один з них не старше 25 років!! Чи могло таке гроно приймати відповідальні політичні рішення? ОУНівська політика сконцентрувалась, таким чином, у студентському Львові.

(Закінчення буде).

Х...

Останні... Москва нам... дати цю ... превеликий ... ха Алексія ... 1990 році ... славну церк... єму станови... що при ко... копи, котрі ... сні зв'язки з... доніми, як, ... заштатні сп... тичної полі... — це псевд... та Московс... «Островськи... та Мінсько... вло» — м... незького М... дов» — це ... то Алексія ...

Вибухну... скандал, як... вує тих, хт... викривав зм... ієрархів з ... властями. Н... ник Гліб Я... за свої пере... ків у ГУЛА... говорив, і ... 1000-ліття ... 1988 році, ... тримав під ... єпископів. Я... сійським де... створення с... ламентської ... пролила б с... чні зв'язки ... ганами».

Більш як... па депутати... вчала архів... КПРС, дост... крито після ... чу. Просочу... ції в москов... сило втрути... мого Алекс...

Молитва...

ГОЛОС України

ника. Тому він мусить думати, передбачати, мати свою стратегію і тактику, яка наприкінці виправдається або ні. Партію можна записати і через якийсь час можна повторити. Аналітик тої партії може встановити, котрий із ходів був добрий або злий і чому партія для одної сторони закінчилася позитивним, а для другої негативним результатом. Такий аналіз уже не мистецтво, аналітик не потребує передбачати. Проте він може дати оцінку якості гри шахіста. Таких аналізів і такої оцінки нам потрібно, коли йдеться про українських політиків і політичних діячів, байдуже — буде це Хмельницький, Петлюра чи Бандера. Коли цього не буде, то малюватимемо ікони, молитимемося до них і не бачитимемо, що ЦЕ НАМ НІЧОГО НЕ ДАЄ. Не забуваймо, що політика може бути доброю або злою. На добрій можна вчитися, зі злою — робити висновки. Добра є ця, що призводить до конкретного успіху, зла — коли цього успіху немає. Не забуваймо, що в минулому ми боролися і... програвали, значить, десь ми робили помилки. Винними були не тільки «воріженьки», але й наш[...] політична бездарність.

[...] з цим критерієм слід нам підходити й до ОУН—УПА.

УН—УПА

...бур[...] зали-
...ньог[...] часу
...сь негідного,
...и тому, що йо-
...протилежністю
...ційної політи-

...питан-
...вся»... В остан-
...лі «Устрою»
«Беручи ідею
...імостійної Со-
...ви в підставу
...ого діяння та
...**их тих міжна-**
...умов та уста-
...українського
...ержавного ро-
...или та закрі-
...вить себе в
...отвеєнство до
...воїх і чужих,
...овищу україн-
...ність[...]тивно
...ротиставлять-

...хоч трохи ви-
...тиці і в між-
...й, питатиметь-
...ить, що група
...амує, що во-
...кладу політич-
...ці як наслідку
...трактату і
...революції на
...Питання ви-
...невизнаван-
...ну є справою
...урядів, а не
...Євгена, Ми-
...а інших, які
...о зійшлися з
...цені у Відні.
...инаємо це не-
...ювання, типо-
...дійних націона-
...пробивається
...Н протиставин-
...ним українсь-
...ці останні, як
...о зорганізова-
...життя Західної
...ювали думку,
...трактат
...його наслідки
..., але не бачи-
...ду, як визна-
...легальних
...лізувати наші
...и. Сама кін
...е тільки візія
...кщо це має
...мета, то во-
...а й тому по-
...х етапів, кон-
...гичних цілей

сьогодення, бо тільки з них може виростати завтрашній день. Так є в кожній політиці, так повинно бути й в українській національній політиці.

Між легальними політичними партіями і ОУН не було розбіжностей в ідеології, зате були принципові розходження в питаннях політичної стратегії. ОУН бачила рацію свого існування і діяльності в іншій стратегії, **стратегії революційної боротьби, не маючи до того жодних засобів: ні відповідних кадрів, ні зброї**, коли не рахувати гучних фраз, лозунгів і плакатів. В «Устрою ОУН» в підрозділі «військова політика» говорилося: «Організація української військової сили буде поступово розвиватися, а її форма мінятися **відповідно до трьох етапів політичного стану України:** ворожої займанщини, національної революції, державного закріплення. В обставинах ворожих займанщин підготовку українських народних мас до збройної боротьби, а зокрема підготовку організаторів та вишколених провідників, перебере окремий військовий осередок. **Лише військова сила, що спиратиметься на озброєний нарід, готовий уперто та завзято боротися за свої права, зможе звільнити Україну від займанців та вможливить упорядкування Української Держави».** В основному все це правильно сказано, **не сказано тільки, звідки взяти цю збройну силу та ще й у таких розмірах, щоб можна було одним махом прогнати з України всіх займанців.** Без відповіді на це питання ціле вгорі процитоване речення — це плакат!

У ЛЬВОВІ...

Все це було у Відні. Папір витримав усе. Та ці папери помандрували до Льво-ва. Треба було «крайових провідників», провідників «крайової екзекутиви ОУН». Серед громадян у зрілому віці не знайшлися такі провідники. Вони ж бачили авантюристський характер нової ОУН й не думали ангажуватися в організацію, яка висувала такі глобальні цілі. Тому ОУН закинула свої сіті на студентську й шкільну молодь. Ю. Покальчук пише у «Києві», що Микола Лебідь «вступив» в ОУН, маючи 16 років. Тут треба уточнити: в підпільну конспіративну організацію не можна «вступати», до неї «втягають», «вербують». В такому віці завербували не тільки Лебідя, але й Бандеру та масу інших. Юнак в такому віці не придатний до політичної діяльності, він не в силі розуміти найпримітивніші політичні проблеми. Але коли його питають, чи він хотів би бути членом «однієї» підпільної організації, то в нього немає сил сказати «ні». А коли дають йому вивчити «декалог українського націоналіста», інформують про мету ОУН, про те, що незалежність України можна здобути **тільки** «збройним повстанням проти всіх окупантів», то ця молода людина попадає в своєрідний транс, знаходиться в стані якогось гіпнозу. Йому кажуть, що він, як член ОУН, має віддати все для України, навіть своє життя. Він це потверджує, не здаючи собі справи з того, що це значить. Потім його «заприсягають» на вірність ОУН, включають в якусь «чвірку» чи «п'ятку». Таким чином, шлях того юнака в життя визначений. Він робив, точніше — мав робити все, що йому підказували його зверхники.

Це не випадок, що Степан Бандера, маючи 22 роки, став референтом пропаганди в Краєвій екзекутиві ОУН, маючи 24 роки, став «краєвим провідником», себто головою цієї екзекутиви. Іншими членами тієї екзекутиви в тому числі були: Іван Малюца (оргреферент), Богдан Підгайний (бойовий референт), Ярослав Стецько (пропаганда), Володимир Янів (ідеологія). Помічниками Підгайного були Мигаль і Качмарський. Всі вони ровесники, або майже ровесники Бандери, ні один з них не старше 25 років!! Чи могло таке гроно приймати відповідальні політичні рішення? ОУНівська політика сконцентрувалась, таким чином, у студентському Львові.

(Закінчення буде).

Наш дайджест

ХТО Ж ТАКИЙ ДРОЗДОВ?

Останніми тижнями вся Москва намагається розгадати цю головоломку, на превеликий смуток патріарха Алексія II, який очолив у 1990 році Російську православну церкву і завдяки своєму становищу чудово знає, що при комунізмі всі єпископи, котрі підтримували тісні зв'язки з КДБ, мали псевдоніми, як, утім, і інші позаштатні співробітники політичної поліції. «Адамант» — це псевдонім митрополита Московського Ювеналія, «Островський» — митрополита Мінського Філарета, «Павло» — митрополита Воронезького Мефодія. А «Дроздов» — це псевдонім особисто Алексія II.

Вибухнув колосальний скандал, який зовсім не дивує тих, хто в РПЦ давно викривав змову православних ієрархів з комуністичними властями. Наприклад, священик Гліб Якунін, провівши за свої переконання п'ять років у ГУЛАЗі, неодноразово говорив, і зокрема з нагоди 1000-ліття хрещення Русі в 1988 році, про те, що КДБ тримав під контролем усіх єпископів. Якунін, ставши російським депутатом, зажадав створення спеціальної парламентської комісії, котра пролила б світло на специфічні зв'язки патріархії з «органами».

Більш як півроку ця група депутатів та експертів вивчала архіви КДБ і ЦК КПРС, доступ куди було відкрито після серпневого путчу. Просочування інформації в московські газети змусило втрутитися в справу самого Алексія II: він зумів добитися того, щоб Голова Верховної Ради Руслан Хасбулатов припинив діяльність цієї парламентської комісії й передав справи до внутрішньої, більш слухняної, комісії в складі представників церкви. Журналіст із «Московських новостей», який займається справами КДБ, зробив з цього приводу в'їдливе зауваження: «Хотілося б знати, які аргументи Алексій пустив у хід проти товариша Хасбулатова». У безжальній грі доносів та обмов усі мають право ворушити чуже минуле.

Давно відомо, що в СРСР жоден єпископ не міг бути введений у сан без згоди 5-го управління КДБ, який через Державний комітет у справах релігій контролював усю діяльність церкви й тримав священиків під страхом відлучення або заслання до ГУЛАГу. «Близько 80 відсотків православного духовенства перебувало під більшим чи меншим контролем «органів», — вважає один з теперішніх керівників КДБ. Це не означає, що всі вони були агентами, донощиками або продалися властям. Діяти обачно, не проявляти надмірного заповзяття, не допускати відкритої критики режиму — такою була доля російського духовенства на всій святій Русі.

Як відомо, все відносно. Небезпечна гра компромісів з комуністичною партією також була прогресом у перші роки комуністичного режиму, коли Ленін вимагав «розстрілювати якомога більше священиків, щоб про це пам'ятали багато десятиріч». Спершу ЧК, затим НКВС розстріляли й вислали десятки єпископів, сотні священиків, тисячі віруючих. РПЦ в XX столітті стояла на порозі пекла. Цьому єдиному в сучасній історії масовому знищенню слуг Божих треба було покласти край. Такий вибір зробив у 1943 році патріарх Сергій, головною турботою якого було зупинити масові убивства.

«Таку ціну нам довелося заплатити за врятування Христової церкви», — говорить митрополит Волоколамський і Юр'ївський Питирим, російський депутат і друга людина православної ієрархії. Він очолює видавничий відділ Московської патріархії, де опублікували стільки дорогих брошур про мир і роззброєння, що не залишилося коштів на видання Біблії. Навряд чи хто буде заперечувати, що митрополит Питирим (а для органів — «Абат») був одним з провідних пропагандистів радянського режиму. Краще б він зізнався в цьому, — обурюються православні віруючі, — замість того, щоб клястися по телевізору, що ніколи не мав нічого спільного з «великим будинком»! Так, росіяни такі: вони вважають, що гріхи простимі, якщо людина в них покаялась. На засіданні Священного Синоду в квітні цього року 97 єпископів звернулися з посланням до «братів і сестер», в якому просили пробачити їм людські слабкості, які часом гасять у їхніх серцях жертовний вогонь. Олександр Ніжний написав, що це «банальна фраза у період посту». Звичайно, навряд чи варто розраховувати на швидке примирення єпископів і пастви.

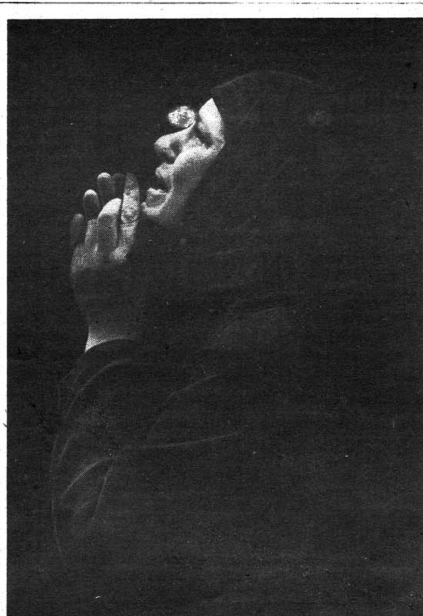
За внутрішніми чварами і численними скандалами вимальовуються два крупні конфлікти: між православною Московською патріархією й Ватиканом, відносини з яким ніколи не були такі погані, як після краху комуністичного режиму. Особливо це помітно в Україні, де 6 мільйонів уніатів вийшли в 1990 році з підпілля і хочуть повернути культові споруди, зайняті православною церквою. Другий конфлікт лежить у сфері відносин між Росією та Україною, політична незалежність котрої буде фіктивною доти, доки українські православні віруючі (20 мільйонів чоловік) перебуватимуть у владі Московської патріархії.

І все ж сутність проблем, можливо, полягає в іншому. Нині, коли Росія позбулася всіх своїх громадянських «ідеалів» — комунізму та імперії, колективізму й державного обов'язку, — тільки православна церква здатна вселити впевненість.

Видобувати на світло минулі гріхи православної церкви, притягати її керівників до відповідальності означає відвертати від неї нових російських керівників, котрі активно відвідують церковні відправи, і населення в цілому, яке хоче, щоб Господь Бог сам знайшов своїх прихильників і покарав грішників.

Бернар ЛЕКОНТ.

(Журнал «Експрес», Париж).

Молитва.

Фото Зої ТЕРЕШКОВОЇ.

ВАЛЮТНИЙ ШЛЯХ ДО ЗОЛОТИХ ВОРІТ

На затишній Золотоворітській вулиці тече невідоме життя поважних офісів. Колись доводилося чути, що тут найбільш засекречені справи залаштовуються в Інюрколегії.

— Вже Укрінюрколегії,— уточнює її голова Данило Курдельчук.— Але державної таємниці зі свого заняття ми не робимо. Принаймні тепер, коли відділилися від метрополії. Хоч то вже була непроста справа. Москва категорично протестувала, щоб ми самотужки захищали майнові інтереси України і її громадян за кордоном. Навіть додаток «Укр» перекладали — як «украдена».

Справді, у назві ми не зовсім відійшли від юридичної особи, в яку були інкорпоровані раніше, в яку вклали стільки сил. Отож і мали повне право продовжити ведення розпочатих справ уже в інтересах національних. Скоріше, у нас все вкрали — всі до цента заощадження. Щоб не покинути більше п'яти тисяч майнових справ загальною вартістю 250 мільйонів доларів, довелося взяти банківський кредит. Як-не-як, наша організація представляє інтереси двадцяти тисяч жителів України і близько тисячі іноземних довірителів.

І ще один цікавий момент. За 25 років роботи в Інюрколегії я вперше виїхав за кордон у 1990 році, після певної наполегливості, за іменним запрошенням австралійського адвоката. До того цю «важку роботу» — закордонні відрядження — брали на себе старші брати, а ми, як козачки, готували всю чорнову базу, хоч Україна і давала більше 70 відсотків справ і, відповідно, стільки ж валютного прибутку.

— Скільки ж ви втрачали щорічно?

— Близько 15 мільйонів доларів. Зате тепер налагодили добрі стосунки з юристами діаспори, інших країн, що традиційно мають українську еміграцію і прихильно ставляться до ідеї нашої незалежності. Така форма співробітництва обіцяє бути дуже перспективною.

— Левову частку вашого «обігу», відомо, займають спадкові справи. Наскільки організація знаходиться тепер під контролем служби безпеки? Очевидно, не на рівному місці з'являлися розмови, що перекази з-за кордону, як правило, видавалися не у валюті, та й то після того, як зроблено суттєвий благодійницький внесок...

— Інюрколегія для того, щоб встановити особу спадкоємця, запрошує документи з загсу. Мені відомо — проходили вони перевірку і в КДБ. Але ніхто нічого не відбирав.

— І багато людей ощасливилися валютою?

— По Україні не одна тисяча.

— Суми теж такі пристойні?

— Всупереч побутовому розумінню, можу запевнити: за своєї пам'яті мільйонні спадки можна перелічити на пальцях однієї руки. Відсотків п'ятнадцять справ закриваються в зв'язку з відсутністю активів. Переважна більшість сум від п'яти до кількох десятків тисяч доларів. Інколи трапляються по кількасот тисяч. Зараз ми ведемо одну справу вартістю 2,5 мільйона і одну на 685 тисяч доларів.

— Самі і шукаєте спадкоємців? Зрідка деякі газети дають оголошення.

— До преси звертаємося виключно зрідка і то у крайніх випадках. Як правило, люди листуються з закордонними родичами і самі дізнаються, чи можуть на щось розраховувати по заповіту. Або й без нього, адже там кожна пересічна людина має статки більші за наших багатіїв. Решта — справа техніки. Оформляємо потрібні документи згідно, скажімо, з законом штату Нью-Йорк чи Онтаріо, і років за два-три надходять гроші. Їхні люди, звісно, самі не афішують і нас не вповноважують це робити, а мовчки кладуть на валютні рахунки типу «Б» в Зовнішньому економбанку.

— Клали...

— Так, проблем не було, поки він не збанкрутував. Нині маса відвідувачів, які просять допомогти зняти заощадження. Уряд Росії розтринькав ці гроші і відмовляється від будь-яких зобов'язань.

Буквально місяць тому валютні операції почав здійснювати комерційний банк «Україна», Ексімбанк. Віднині люди можуть не хвилюватися за свої гроші. До речі, з Москвою, цим колодязем без дна, ми припинили валютні справи ще торік.

Перед від'їздом до Канади в Укрінюрколегію заходив Левко Лук'яненко і пообіцяв, що посольство подбає про майнові справи українських громадян. Приблизно відомо, що нині у Канаді заморожено близько півтора мільйона спадкових доларів. Вони повинні перейти Україні.

— Інюрколегія була в складі комісії, створеної торік парламентом для чергового вивчення обставин зникнення легендарного скарбу гетьмана Полуботка. Нового в цій історії нічого додати?

— Авторитетно заявляю — гибла справа. Очевидно, коли й був якийсь заповіт — зник він безслідно. А без документів кому висловлювати претензії? Даремно, що і зараз збуджується уява людей. Навіть документальний фільм знімається.

Життя підкинуло чимало аліментних справ. Після напливу іноземців, особливо студентів, виникли сотні, коли не більше, так званих інтернаціональних шлюбів. Більшість з них розпалися, але залишилися діти, залишилися батьківські обов'язки.

Невдячна поточна робота з тисячами пенсій, що йдуть з Бельгії, Франції, Англії дружинам шахтарів-емігрантів, які виїхали із Західної України на заробітки в період між двома світовими війнами і не змогли повернутися. Обірвався канал на Москву, і педантичні європейці завагалися, чи надсилати чеки в українські банки. Нехай кожна окрема сума не така вже й велика, але навіть дріб'язкова валютна підтримка нині дуже доречна. Щоб добитися пенсій, гається маса часу, ніколи буває й голову підняти, аби щось спланувати.

— Либонь, у самостійної Укрінюрколегії є свої, нові напрями та інтереси?

— Знаєте, що в наших дитбудинках близько 80 тисяч маленьких сиріт? І дуже багато людей за кордоном хочуть їх усиновити. На жаль, їхнє милосердя і наша бездушність починають перехрещуватися. Все частіше приходять на прийом представники якихось МП, комерційних структур і обережно намагаються вивідати, як оформлювати всиновлення. Одна справа в'язати віники, щось перепродувати, а то ж готові торгувати живими людьми.

На сьогодні це дуже важливий аспект у соціальному, психологічному плані, і з юридичної точки зору тут потрібен виважений державний підхід.

— Боронь Боже, без ніякого зв'язку з наддeлікатним попереднім епізодом — останнє запитання: оті 250 мільйонів доларів, на які ви нині ведете справи,— мають перейти в Український національний банк?

— Безумовно. Якщо стратегічно — то наша мета. Люди триматимуть свої заощадження дома, і наш посередницький гонорар піде в державну скарбницю. Україні, яка тільки-но збиває валютні статки,— це суттєва допомога.

Записав **Сергій СКИБА.**

Київ.

ДІЛОВИМ ЛЮДЯМ

Юридична фірма "Правекс" пропонує повний комплекс юридичних та економічних послуг:

- розробка документації на реєстрацію підприємств та господарських товариств усіх форм та видів власності;
- консультації із зовнішньоекономічної діяльності;
- підготовка документів та оформлення викупу частини паю діючого підприємства іноземним інвестором;
- оформлення документації та реєстрація представництв іноземних фірм;
- юридичні консультації із законодавства України іноземних фірм та громадян;
- розробка і реалізація стратегії приватизації державних підприємств;
- розробка засновницьких документів з утворення акціонерних товариств, їхньої реєстрації, рекомендації щодо випуску акцій, їх щонайшвидшому розповсюдженню;
- розробка засновницьких документів по утворенню підприємств (юридичних осіб) на базі магазинів, кафе, їдалень, ательє тощо;
- надання правової допомоги у разі переукладення угод оренди майна державних підприємств та організацій, утворенні орендних підприємств, у тому числі з правом викупу, їх реєстрації;
- аудиторські послуги;
- надання правової допомоги у разі укладення договорів та інших угод, розрахунків з клієнтами, необхідності представляти інтереси клієнтів в арбітражному суді, інших органах.

Ці та інші питання допоможе вирішити діловим людям Центр "Правекс". Щасти вам, панове!

Центр "Правекс"
252030 Київ
вул.Володимирська, 57.

Телефони:
224-20-49, 244-26-26,
224-70-82.

Факс: (044) 224-43-20

ŠKODA

Мы предоставляем Вам шанс!

Фирма "ШКОДА", автомобильное А.О. Млада Болеслав с целью открытия своего рынка в Украине ищет для продажи легковых автомобилей

ИМПОРТЕРОВ,

СПОСОБНЫХ ОБЕСПЕЧИТЬ ПРОДАЖУ И СЕРВИС

Вам, имеющим опыт продажи и сервисного обслуживания легковых автомобилей, деловое предложение фирмы "ШКОДА" (члена концерна "Volkswagen") будет очень интересным

Фирма "ШКОДА" гарантирует поставку новых автомобилей "ФАВОРИТ", "ФОРМАН", "ПИК-АП" за СКВ по безналичному расчету
Возможны бартерные сделки

Ваши конкретные предложения присылайте в редакцию:

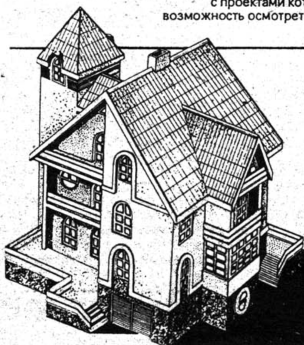
324039, Кривой Рог, ул. Телевизионная 12, ком. 709, Мельник Л.
Телефон: (0564) 71-65-66.

КОТТЕДЖИ ДЛЯ ВАС И ВАШЕЙ СЕМЬИ

У Вас прекрасная семья, автомашина, теле, видео и аудио, есть что надеть и есть что расставить в комнатах, у Вас есть даже собака...
Но если нет современного комфортабельного коттеджа рядом с культурным и экономическим центром Украины,Вас сложно назвать респектабельным человеком.

Инвестиционный фонд АО "ОМЕТА Инстер" уже сегодня предлагает паевое участие в программе "Наш дом".
Ваше решение приобрести пай стоимостью 200 тыс. руб. позволит получить кредит на строительство коттеджа в ПГТ Калита на участке площадью до 0,25 га, право собственности на основные средства производства, участие в доходах от эксплуатации поселка после завершения строительства.
Коттеджи рассчитаны на респектабельных людей, способных оценить комфорт.
На сегодняшний день осталось 140 паев.
В Инвестиционном фонде "ОМЕТА Инстер" Вас ознакомят с проектами коттеджей и предоставят возможность осмотреть место строительства.

Адрес:
254053, Киев-53,
ул. Артема, 18

Телефоны:
(044) 244-69-27
212-40-62

Факс
(044) 244-69-54

ГОТЕЛЬ "Чайка" (м.Київ)
Пільгові ціни, їдальня
Тел.: (044) 444-21-46

Фирма ФРОГГЕР реализует:

Телефакс Audiovox 2000
— 32-разрядный дисплей/время, дата, сервисные сообщения;
— 100 номеров памяти;
— автоматический прием информации от 10 абонентов;
— передача документов в любое время в ваше отсутствие;
— внешняя телефонная функция;
— совместимость со стандартом G3;
и многое другое.
Гарантийное обслуживание 1 год.
Послегарантийное обслуживание.
Цена 85 тыс. руб. и ниже.
Скидка для оптовых покупателей.
Компьютеры IBM PC/AT 386 США, МВ.
Тел. 265-25-21, 220-49-66, 264-25-52.

Производственно-коммерческое предприятие «ИНКОМ»:

1. *Заключает договоры на поставку ПЭВМ: ЕС 1840, 1841, 1842, 1843; Искра 1030, 1031, 1034, ЕС 7978, пишущих электронных машинок «Ромашка», электрических «Ивица», механических «Любава», калькуляторов «Искра 2240» и «МК-59».*
2. *Организует разработку программных продуктов для решения разнообразных задач заказчика.*
3. *Организует сервисное обслуживание техники, приобретенной у ПКП «Инком».*

Киев-150, а/я 448, телефоны: 264-21-84, 264-40-48.

Установа ЯЮ 309/71 приймає замовлення на виготовлення відливок із сірого чавуну марки СЧ-20 вагою від 6 до 50 кг.

Має у вільному продажу сільськогосподарські машини ЗМ-60 і запчастини до них для роботи на токах.

Приймає замовлення від колгоспів на виготовлення зернонавантажувачів ЗМ-60 в 1993 році.

Наша адреса: 260110, Житомирська обл., м. Коростень, установа ЯЮ 309/71. Тел. 4-15-91, 4-32-14 (просити відділ збуту).

ИНСТИТУТ ПОДГОТОВКИ СПЕЦИАЛИСТОВ СТАТИСТИКИ И РЫНКА МИНСТАТА УКРАИНЫ

Объявляет набор слушателей для подготовки бухгалтеров для государственных предприятий и кооперативов, программистов и пользователей на персональных компьютерах. Лекции и практические занятия ведут профессора и доценты института.

Срок обучения — 1 месяц.
Начало занятий — 6 июля 1992 года.
Справки по телефонам: 213-09-63, 213-10-01, 213-32-42.

РЕКОРД ЯК ЗВИЧКА

«Зірки» українського спорту

Встановлення світових рекордів стало для нього звичкою. Однак останній рекорд українського «космічного» стрибуна з жердиною Сергія Бубки — особливий.

На змаганнях у французькому місті Діжоні він перелетів над планкою, встановленою на рівні 611 сантиметрів, і вніс свою 30-у поправку до таблиці світових досягнень. То був «рекорд рекордів», бо Бубка перевершив легендарного «літаючого фінна» Пааво Нурмі: на рахунку знаменитого стайєра 20-х—30-х років було 29 світових досягнень.

За іронією долі, Бубка добився успіху в день 95-ї річниці народження Нурмі — знаменитий фінн з'явився на світ 13 червня 1897 року в місті Турку.

«Додавши» сантиметр до свого попереднього рекорду (це, до речі, досить дорогий сантиметр: до 60000 доларів «стартової» премії атлета він додав ще 35000), Бубка встановив своє 14-е найвище світове досягнення для стадіонів. 16 таких досягнень він встановив «під дахом».

Уся світова преса захоплено відзначила цей «рекорд рекордів». А сам Бубка не вважає його за межу можливого.

— Якщо технологію виготовлення жердин вдосконалюватимуть, якщо використовуватимуть нові матеріали, гадаю, стрибуни долатимуть висоти порядку 630—640 сантиметрів, — вважає «король жердини».

Атлет з Донецька, якому 28 років, веде перед у своєму виді легкої атлетики майже 10 років, подібно до того, як Нурмі царював колись на біговій доріжці.

Здобувши свою першу перемогу на світовому чемпіонаті 1983 року, Сергій Бубка встановив своє перше найвище світове досягнення (581 см) 15 січня 1984 року. Відтоді він поліпшував світові рекорди щороку.

Найкращим роком Бубки можна вважати 1991-й, коли він чотири рази поліпшував рекорди в залі і стільки ж — на стадіоні і став першим жердинником, який здолав рубіж 20 футів (610 сантиметрів).

Вдруге Сергія Бубку було названо «атлетом року» таким авторитетним у світі легкої атлетики журналом, як «Трек енд ньюс». Після того, як Бубка в 19 років виграв світовий чемпіонат-83, він сім разів очолював список найсильніших жердинників, виборов золоту медаль на Олімпіаді-88, перемагав на світових чемпіонатах 1987 і 1991 років.

Якби СРСР не відмовився брати участь в Олімпіаді-84, український атлет, безперечно, переміг би в Лос-Анджелесі: він встановив світові рекорди за кілька днів перед початком Ігор і невдовзі після їхнього завершення.

Незважаючи на страждання, які йому, мабуть, завдає ушкоджене ахіллесове сухожилля правої ноги, Сергій переконливо продемонстрував на змаганнях у Діжоні, що він найкращий у світі стрибун із жердиною. Бубка атакував висоти лише тричі і кожну долав з першої спроби, в бездоганному стилі.

Незабаром олімпійські старти в Барселоні, і хочеться вірити, що й вони будуть успішні для цієї симпатичної і винятково талановитої та працьовитої молодої людини.

Михайло ВАСИЛЕНКО.

ОЛІМПІЙСЬКА МОЗАЇКА

Власники барселонських готелів опинилися перед складною дилемою: встановити таку ціну, яка б задовольнила і попит, і пропозиції. Ціни за проживання в окремих готелях, розташованих за годину їзди від центру Барселони, ошелешили Міжнародний олімпійський комітет. Власники мають намір збільшити їх в період Олімпіади на 350 відсотків.

Однак не було б щастя, та нещастя помогло: в Севільї — перлині Іспанії, яка влітку часто-густо збирає величезну кількість туристів, — ціни за проживання різко впадуть.

* * *

Кубинські спортсмени, які після восьмирічної відсутності на Олімпіадах збираються приїхати до Барселони, ставлять перед собою високу мету. Національний олімпійський комітет Куби очікує від своїх атлетів сьомого місця в командному заліку і першого серед латиноамериканських країн, повідомляє агентство ДПА. До Барселони збирається кубинська делегація з 260 чоловік, 190 з них — спортсмени.

— Сподіваємося завоювати 25 олімпійських медалей, з них 10 золотих, — заявив у Гавані технічний директор НОК Куби Рауль Вільянуева. На його думку, кубинські спортсмени повинні успішно виступити у восьми видах спорту: боксі, бейсболі, волейболі, дзюдо, боротьбі, легкій атлетиці, стрілецькому спорті та важкій атлетиці.

* * *

Британія збирається надіслати до Барселони найбільшу збірну в історії участі цієї країни в сучасних Олімпіадах. 391 учасник — на 10 більше, ніж у Сеулі 1988 року — захищатиме честь британського спорту на Іграх-92, які пройдуть з 25 липня по 9 серпня.

НА ЗНІМКУ: боротьбу з лідером нападу харківського «Металіста» Гурамом Аджоєвим (у центрі) веде захисник одеського «Чорноморця» і національної збірної України Сергій Третяк (ліворуч).

Фото Миколи БОЧКА.

Стрільба з лука

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА

Після успішного виступу на першому етапі Кубка Європи зі стрільби з лука серед юніорів, що проходив у Німеччині, збірна України, сформована з буковинських спортсменів, здобула переконливу перемогу і на наступному етапі цих престижних змагань. Цього разу лучники зібралися в Австрії.

Чернівчанки виявилися найсильнішими в командному заліку серед дівчат та в юніорській групі, значно випередивши добре підготовлені збірні Італії, Німеччини та Австрії.

В індивідуальних змаганнях перше місце серед юніорок посіла Ліна Герасименко, друге — Наталка Пісной серед дівчат перемогла Олена Комонова. Всі вони дістали персональний допуск на третій етап Кубка Європи, який пройде в Італії.

Готували нашу команду буковинські тренери Наталя та Анатолій Єгорови.

Василь БАБУХ.

Перша ліга

ГОЛОВНЕ ЗАПИТАННЯ

До завершення чемпіонату України серед клубів першої ліги залишилося два тури. Швидше за все багато запитань залишиться на останній день. І головне з них: хто підвищиться у класі?

У першій групі претендентів двоє — мукачівський «Приладист» (має 33 очка) і рівненський «Верес» (32). Велике значення мав позавчорашній поєдинок між конкурентами, який грався в Рівному. Господарі, дещо втративши лідерський темп на виїзді, зрозуміло, вдома прагнули реабілітуватися в очах прихильників і наблизитися упритул до «Приладиста», який було пішов у відрив.

Матч, як і трапляється в таких випадках, особливою видовищністю не відзначався. Суперники більше дбали про безпеку своїх воріт і пильнували один одного. А боротьба точилася в'язка і жорстка. І все ж щастя усміхнулося господарям, і досить швидко. Переможний гол на 22-й хвилині забив Черних.

Тепер мукачівці зіграють завтра в Хмельницькому, а 5 липня — в Житомирі. Рівненці мають певну перевагу, бо завершальні зустрічі проведуть удома — з чортківським «Кристалом» і «Галичиною».

У другій групі ситуація не менш гостра: лідирують «Кривбас» і «Металург», які мають по 37 очок. Однак криворіжці зіграють ще два матчі: у Полтаві та Павлограді. Нікопольці на поле вийдуть тільки раз — 2 липня в Павлограді.

Двадцять восьмий тур подарував болільникам і сенсації. Візьмімо хоча б поєдинок у Павлограді, де місцевий «Шахтар» буквально познущався з маріупольського «Азовця», якого хлопчиком для биття ніяк не назвеш. Господарі виграли 6:0! М'ячі провели Аргудяєв (25, з пенальті), Трубников (32, 81, 88), Громов (60) і Туптаров (66).

Результати решти матчів: «Дніпро» — «Поліграфтехніка» — 2:1, «Автомобіліст» — «Сталь» — 1:1, «Десна» — «Чайка» — 2:0, «Поділля» — «Галичина» — 3:3, «Полісся» — «Кристал» (Чортків) — 3:1, «Рось» — «Закарпаття» — 0:0, «Ворскла» — «Металург» — 0:0, «Шахтар-2» (Донецьк) — «Чорноморець-2» (Одеса) — 2:0, «Хімік» — «Кристал» (Херсон) — 2:0, «Вагонобудівник» — «Артанія» — 0:2.

Віктор ГЕНЧУК.

Ковзани

БОННІ ЗБИРАЄТЬСЯ НА ТРЕТЮ ОЛІМПІАДУ

28-річна американка Бонні Блейр, одна з найсильніших в світовому ковзанярському спринті, заявила, що має тверді намір продовжити свою ковзанярську кар'єру до Олімпійських ігор в Ліллехаммері (1994 рік).

— Сподіваюся, що умови за ці два роки не зміняться так круто, щоб це примусило мене змінити рішення, — додала спортсменка, яка завоювала золоту і бронзову медалі в олімпійському Калгарі (1988) і дві золоті — на Білій Олімпіаді в Альбервілі (1992).

Вона сказала, що їй хотілося б, щоб у США на ковзанярський спорт звертали більше уваги.

Хокей

ЗА КУБОК ЛІГИ

Ця інформація надійшла з Москви. Президент МХЛ (Міжнаціональної хокейної ліги) Роберт Черенков розповів нашому кореспондентові, що 24 клуби, розбиті на 4 зони, поведуть боротьбу за Кубок ліги в наступному сезоні — 1992/93 років.

До першої зони включені: «Динамо» (Москва), ЦСКА (Москва), «Спартак» (Москва), «Хімік» (Воскресенськ), «Крила Рад» (Москва), «Торпедо» (Ярославль). Друга зона: «Рига Старз» (Рига), «Сокіл-Ескулап» (Київ), «Динамо» (Мінськ), СКА (Санкт-Петербург), «Металург» (Череповець), «Кристал» (Саратов). Третя: «Торпедо» (Нижній Новгород), «Лада» (Тольятті), «Ітіль» (Казань), «Салават Юлаєв» (Уфа), «Металург» (Магнітогорськ), «Молот» (Перм). Четверта: «Трактор» (Челябінськ), «Автомобіліст» (Катеринбург), «Торпедо» (Усть-Каменогорськ), «Авангард» (Омськ), «Автомобіліст» (Караганда), «Металург» (Новокузнецьк).

З 4 вересня по 4 листопада команди проведуть чотириколові зональні турніри. На другому етапі (16 листопада — 25 лютого) вже дволколові турніри зіграють клуби першої і другої зон, а також третьої й четвертої. Нарешті, 16 найсильніших гратимуть у серії «плей-оф».

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

БАСКЕТБОЛ. Чоловіки. Передолімпійський відбірковий турнір. Об'єднана команда — Чехо-Словаччина — 88:60 (50:33).

РЕГБІ. Будапешт. Товариський матч Угорщина — Україна — 9:76.

ФУТБОЛ. Генеральний секретар ФІФА Йозеф Блатер заявив, що фінальний матч чемпіонату світу-94 відбудеться 17 липня на стадіоні «Роуз Боул» в Пасадені. Перший матч і церемонія відкриття пройдуть на стадіоні «Солджер Філд» в Чикаго 17 червня, а перше коло завершиться 30 червня. Чвертьфінали гратимуться в Бостоні, Далласі, Нью-Джерсі та Сан-Франціско, а півфінали — 12 і 13 липня в Нью-Джерсі та Пасадені.

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047 Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61, 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-44.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 437.758.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311122.

1 2 3 4 5 6 7 8 9